சினிமாக் கதை – வசனம்

கல்யாணம் பண்ணியும்

பிரம்மச்சாரி

17 MAY 1954

வெளியீடு:

மோகன் & கம்பெனி

43, லிங்கிச் செட்டித் தெரு,

சென்னை–1

முதற் பதிப்பு
மே 1954

TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY
No. 223093

விலை 8 அணா

O31,3x
N54

ராமநாத் பிரஸ்.
சென்னை – 14.

புத்மினி பிக்சர்ஸ்...

கல்யாணம் பண்ணியும் பிரம்மச்சாரி

சினிமாக் கதை – வசனம்

பாலசுந்தரம் வீட்டில் அவர் மகன் கணபதி தன் அறையினுட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறான். அவன் கையிலிருக்கும் 'பிரம்மச்சரியம்' என்ற புத்தகத்தை அவன் உரக்கப் படிக்கிறான்.

கண : அன்பர்களே! பிரம்மச்சரியம் என்பது அருமையான வரப்பிரசாதம். வானுலக இன்பத்தை இவ்வையகத்தில் அனுபவிக்க ஆசைப்படுகிறவர்கள் பிரம்மச்சரியத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். பிரம்மச்சரியத்தினால் உள்ளம் உறுதியடையும். உரம் பெறும். முகத்தில் ஞான ஒளிவீசும்....

கண : ஆஹா! முகத்திலே ஞான ஒளி வீசும் (மேஜை மீதிருந்த கண்ணாடியை எடுத்து முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே) ஆமா இப்ப நம்ப முகத்திலே ஞான ஒளி வீசுதோ? வீசும்... வீசும்! (மீண்டும் படிக்கிறான்) பிரம்மச்சரியம் சினத்தை அடக்கும். சினத்தை அடக்கினால் சிந்தை அடங்கும். ஆமா .. சிந்தை அடங்கினால் சிங்கத்தை அடக்கலாம். ஹூம்; சிங்கத்தைக் கூட அடக்கலாமா...? நீர் மேல் நடக்கலாம். நெருப்பில் படுக்கலாம். காலனைத் தடுக்கலாம்... ககனத்தில் பறக்கலாம் ... ஆஹா . . ஆஹா....

வெளியில் குழந்தைகள் கூச்சல் போட்டுக்கொண்டு விளையாடுவது அவன் காதில் விழுகிறது. அவன் தொடர்ந்து படித்துக் கொண்டேயிருக்கிறான்.

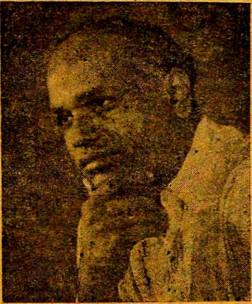

ப. நீலகண்டன்
டைரக்டர் & வசனகர்த்தா

கண : நான்ஸென்ஸ். சைத்தான் மனிதனைக் கெடுக்க எண்ணினான். பூமிக்கடியில் தங்கத்தையும் வைரத்தையும் புதைத்து வைத்தான். மரங்களிலே மதுரசத்தை உண்டாக்கினான். கடலுக்கடியில் முத்துக்களைப் பரப்பினான். இதனாலெல்லாம் மனிதன் கெட்டுப் போகவில்லை. பேஷ்! சைத்தான் யோசித்தான். பூமிக்கு ஒரு பெண்ணை அனுப்பி வைத்தான் அவ்வளவுதான்! மனிதன் கெட்டே போனான்.

தெருக்குழந்தைகளின் சப்தத்தால் கணபதியால் தொடர்ந்து படிக்க முடியவில்லை. அதனால் கோபமடைகிறான். "இடியட்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே மாடியிலிருந்து கணபதி கீழே வருகிறான். தெருவில் அவன் வீட்டு

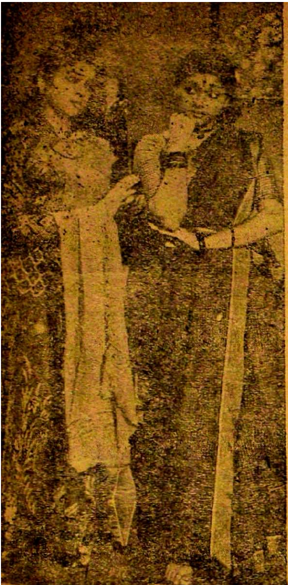

வேலைக்காரன் தன் குழந்தைகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறான். கணபதி கோபத்துடன் வருவதைக் கண்டு குழந்தைகளின் சப்தம் நின்று விடுகிறது.

கண : டேய்! முத்தழகு!

முத்தழகு : எஜமான்!

கண : இதென்ன வீடா, சந்தக் கடையா?

முத் : நீங்க ஒரு பைத்தியம். குடும்பமுன்னு இப்படித்தான் இருக்கும்.

கண : ஆமா... குடும்பம்! டஜன் கணக்கிலே குழந்தைங்களைப் பெத்து வச்சுக்கிட்டு குடும்பமாமில்லே குடும்பம்.

முத் : இதுக்கு நானல்ல வருத்தப் படணும்...

கண : டேய்! இனிமே ஒவ்வொரு குடும்பத்திலேயும் இவ்வளவுதான் குழந்தைகளைப் பெத்து வச்சுக்கலா முன்னு ஒரு கட்டுப்பாடு சட்டம் வரணும்டா நம்ப இந்தியாவிலே.

முத்தழகு சிரிக்கிறான்.

கண : இனிமேலாவது பிரம்மச் சாரியா இருந்து தொலையடா!

முத்தழகின் மனைவி : பிரம்மச சாரின்னு என்னுங்க?

கண : பிரம்மச்சாரின்னு...பிரம்ம .. பிரம்மச்சாரின்னு.., பிரம்மச்சாரி.... இதுக்குத்தான் கல்வி அறிவு வேணுங்கறது. இடியட்!

கணபதி திரும்பிப் போகிறான்.

கணபதி வீட்டில் அவன் தகப்பனார் பாலசுந்தரம் தன் மனைவியிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்.

பால : என்னடியம்மா பார்வதி! ஒன் பிள்ளையினுடைய பிரம்மச்சரியம் முத்திகிட்டே போகுதே...

பார்வதி : ஏண்டா கணபதி! எப்பத்தாண்டா ஒன் பிரம்மச்சரியத் துக்கு ஒரு முடிவு வரும்?

கண : வராது, ஒரு நாளும்வராது! அமெரிக்கா அணுகுண்டைக் கைவிட்டாலும்சரி, ரஷ்யா ஹைட்ரஜன் குண்டைக் கைவிட்டாலும்சரி, இந்தக்

கணபதி தன் பிரம்மச்சரிய லட்சியத்தைக் கைவிடமாட்டான்.

பால: டேய்.. டேய் நிறுத்துடா...! பெரிய லட்சியவாதிக்குப் பொறந்த பயதான்.

கண: ஆமா...

பார்: ஏண்டா கணபதி! காலாகாலத்திலே ஒரு கல்யாணத்தை பண்ணினாதானேடா எங்க காலத்துக்குள்ளே ஒரு பேரன், பேத்தியைப் பார்த்து ஆனந்தப்படலாம்.

கண: அடடா... பொழுது விடிஞ்சு பொழுதுபோனா இதானா... கல்யாணத்தைப் பண்ணிக்க, பிள்ளையைப் பெத்துக்க, கல்யாணத்தைப் பண்ணிக்க பிள்ளையைப் பெத்துக்க. அப்படியென்ன இந்த உலகத்திலே பிள்ளைப்பஞ்சம் வந்துட்டது! அதான் ஒரு நாளைக்கு எழுபத்திரெண்டாயிரம் குழந்தைகள் பொறக்குதாமே!

பால: அட.. யார்ரா... அறிவு கெட்டவனா இருக்கியே?

இவர்கள் பேசிக்கொள்வதை வீட்டின் பின்புறமிருந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்த வேலையாள் முத்தழகு அங்கு வருகிறான்.

பால: உலகத்தைப் பற்றி ஏண்டா பேசறே? வீட்டிலே குவான்னு கத்தறதுக்கு ஒரு குழந்தை இல்லேன்னா...

கண: அதுக்கென்ன?... இந்தியாவிலேதான் அனாதைக் குழந்தைங்க ஆயிரக் கணக்கிலே இருக்குதே.. ஒண்ணென்ன, ஒரு ஏழெட்டைப் பிடிச்சுக் கொண்டாந்து கத்தவிடுங்களேன்.

பால: அது ஒன்னைச் சொல்லிக்குத்தமில்லே பா... நான் பிரம்மச்சாரியா இருந்திருக்கணும்.

முத்தழகு: ஆமா ... எஜமான்.

கண: ஊக்கும்!

பார்: இப்படியே விட்டுக்கிட்டிருந்தா முடிவுதான் என்ன?...

பால: இதுக்கு என்ன பண்ணச் சொல்றே..?வேணும்னா அவனைக் கட்டிவச்சு ஒதைக்கலாம்; கல்யாணத்தை எப்படி பண்ணி வைக்கிறது?

முத்: வந்து...

பால: என்ன...?

முத்: நல்ல அழகான பெண்களோடே பழகவச்சா அவருக்கு மனசு மாறினாலும் மாறிடும். எஜமான்

பால: ஆமாண்டா இந்தப் புள்ளையெ பெத்த லக்ஷணத்துக்கு அந்த உத்தியோகம் ஒண்ணுதான் பாக்கி. அடெ, போடா போடா...

முத்: அப்ப ஒண்ணு செய்யுங்க. எஜமான் ..ஓங்க தங்கச்சி மகனை வரவழைச்சு சின்னையாவுக்குப் புத்திமதி சொல்லச் சொன்னா ..

பால: சொனா...

முத்: சின்னஞ் சிறுசுங்க ... அதுகளா கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வந்தாலும் வந்துடுவாங்க!

பால: அடே... ஹூம் .. உனக்கு யாரோ மூளை இல்லேன்னு சொன்னாங்களே...

முத்: அது இல்லாதவங்க யாரா

பாத்திரங்கள்

பத்மினி	பத்மினி
ராகினி	சாவித்திரி
சிவாஜி கணேசன்	அம்பலவாணன்
டி. ஆர். ராமச்சந்திரன்	கணபதி
பி. ஆர். பந்துலு	ஆனந்தரங்கம்
கணபதி	கோதண்டம்

வது சொல்லியிருப்பாங்க எஜமான்.

பால: ஹூம்... சரிதான். அப்ப... பார்வதி... அம்பலவாணனை வரச் சொல்லி லெட்டர் எழுதிடட்டுமா?

பார்: ஏன்.. ஒரு தந்திதான் கொடுத்து வையுங்களேன்.

காட்சி 2

சென்னையில் காலேஜில் அம்பலவாணன் படித்துக் கொண்டிருக்கிறான். காலேஜ் விடுமுறை ஆரம்பமாகிவிடவே மாணவர்கள் தங்கள் ஊருக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அம்பலவாணன் தன் காலேஜ் காதலி பத்மினியை ஊருக்கனுப்புவதில் முனைந்திருக்கிறான்.

பத்: மிஸ்டர்... அம்பலவாணன்!

அம்: ஹூம்...

பத்: கொஞ்சம் ஹெல்ப் பண்ணிறு என்னவாம்? (பத்மினிக்கு

பெட்டி படுக்கைகளைக் கட்டுவதில் உதவி செய்கிறான்)

பத்: அப்ப... ரொம்ப தாங்ஸ்...

அம்: அப்பா... கணேசா.. விக்னேச்வரா.. நானும் பத்மினியும் இந்த வருஷம் பாஸாகக்கூடாதுடா... அப்பனே! உனக்கு ஆயிரத்து நூறு தேங்காய் சூரைவிடரேண்டா... எங்கப்பா. பப்பி...(அவளைத் தொடப் போகிறான். பத்மினி நகர்ந்து கொள்கிறாள்)

அம்: ஏன்...?

பத்: அதெல்லாம் கல்யாணத்துக்கப்புறம். (அப்போது வெளியிலிருந்து 'ஸார்' என்று யாரோ கூப்பிடும் சப்தம் கேட்கிறது)

அம்: யார்ரா அவன்?... தேனைக் குடிக்கிறபோது தேள் கொட்டின மாதிரி!(பையன் உள்ளே நுழைகிறான்)

அம்: வாடா ராவுகாலம்! நான் இங்கே இருக்கிறது உனக்கெப்படிடா தெரியும்?

பையன்: உங்களை எனக்குத் தெரியாதுங்களா? வீட்லே இல்லாத போனா இங்கேதானே இருக்கப் போறீங்க...

பையன் தன் சட்டைப்பையிலிருந்து ஒரு தந்திக் கவரை எடுத்துக் கொடுக்கிறான்.

அம்: என்னடா தந்தி இது? அட்டை மாதிரி விடமாட்டான் இத் தப்பய நம்மளை...

தந்தியைப் படிக்கிறான். பாலசுந்தரம் 'தன் மகன் கணபதியின் கல்யாணம் சம்பந்தமாக அம்பலவாணனுடன் கலந்தாலோசிக்க விரும்புவதால் அவனை உடனே புறப்பட்டு வரச்சொல்லி' மதுரையிலிருந்து தந்தியடித்திருந்தார்.

அம்: பப்பி! நானும் உன்கூட மெஜூராவுக்கு வரேன்...

பத்: ஆஹா... ஹா... பிரமாதம்.

அம்: பப்பி... நாளைக்கு

பத்: சாயந்திரம்!...

அம்பலம் தன் மூட்டை முடிச்சுகளைக் கட்டிக் கொண்டே

அம்: எங்கே?

பத்: தெப்பக்குளத்திலே...

அம் : (திகைப்புடன்) ஹூம்!

பத்: பக்கத்திலேயே இருக்கிற பார்க்கிலே..

இருவரும் சிரிக்கிறார்கள்.

மதுரை வந்து சேர்ந்த அம்பலவாணனை வரவேற்கிறார் பாலசுந்தரம்.

பால : வாடாப்பா!

அம் : வரேன் மாமா...

பார் : வாப்பா...

அம் : வரேன் அத்தை.

பால: உக்காரு...என்ன வீட்லே எல்லாம் சௌக்யம்தானே?

அம் : ரொம்ப சௌக்கியந்தான் மாமா. கல்யாண விஷயமா என்னமோ பேசணும்னு தந்தி குடுத்திருக்காங்களே...

பால : ஆமா...

அம் : கணபதி சம்மதிச்சிட்டானா..?

பால : அவன் சம்மதிச்சிருந்தா தந்தி ஏன் வருது? அழைப்பில்லே வந்திருக்கும்?

அம் : அப்படின்னா இன்னும் அவன் பைத்தியம் தெளியலியா?...

முத் : அந்த வயித்தெரிச்சலை ஏன் கேக்கறீங்க?

அம் : உன் விஷயத்திலே அது கரெக்டுதாம்ப்பா. ஏம்ப்பா!...

முத் : உம்...

அம் : இப்ப உனக்கு ஏழு குழந்தைதானே...?

முத் : இல்லீங்க...போன அமாவாசைக்குபொறந்ததுங்களே, அதைச் சேர்த்து எட்டு.

அம் : ஐயே!

பால : இத பாரு அம்பலம். எங்களாலே முடிஞ்சவரைக்கும் கணபதிக்கு புத்தி சொல்லிப் பார்த்தோம்.

அம் : ஒண்ணும் நடக்கலேபோலிருக்கு.

பார்வதி அம்பலவாணனுக்குக் காப்பி கொண்டு வருகிறாள்.

பார் : ஆமாப்பா. இனிமே நீ தான் அவனுக்குப் புத்திசொல்லி...

அம் : பிரம்மச்சாரியே கிரகஸ்தனாக்கணும், அவ்வளவுதானே?

பால : அவ்வளவுதாம்ப்பா!

அம் : அத்தை நீங்க கவலைப்படாதீங்க. இதக்கு நான் ஒரு அருமையான ஐடியா பண்றேன்.

முத் : ஏதாவது பண்ணுங்க எஜமான்.

அம் : அப்படிங்களா ..

கணபதி ஆர்மோனியம் வாசிப்பதைப்பார்க்கிறான் அம்பலவாணன்.

கண : ஸா...ரீ .. க.. க.. கான்சென்ஸ்.

அம் : சங்கீதத்துக்கும் உனக்கும் என்னடா சம்பந்தம். பேசாம பெட்டியை வையடா, எங்கப்பா ..

கண : அம்பலம்! அம்பலம்!

கணபதி அம்பலத்தைக் கண்டதும் ஆச்சர்யப்படுகிறான்.

அம் : டேய் ...டேய்...டேய் ஓசி!

கண : என்னடா இப்படி திடீர்னு வந்துட்டே! டேய்! நம்ப போண்டா சுப்பனெல்லாம் எப்படிடா இருக்கான்?

அம்: அவன் முன்னை விடக் கொஞ்சம் உப்பியிருக்கான்டா.

கண: ஆமாம்! இந்த குரங்குமணி?

அம் : அவன் பிரம்மச்சாரியாவே இருக்கப்போறேன்னு சொல்லிண்டு திரிஞ்சான்ல...?

கண : ஆமா... இப்ப என்ன கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்டானு?

அம் : அப்படிச் செஞ்சிருந்தாத் தான் பரவாயில்லையே!

கண : பின்னே ?

அம் : இப்ப பைத்தியம் புடிச்சி தெருத்தெருவா அலையறுன்.

கண : ஏண்டா?

அம் : சரியான வயசிலே கல்யாணம் பண்ணிக்காததினுலேதான்.

கண : உண்மையாகவா?

திகைத்துப் போகிருன் கணபதி.

கண. : ஐயையோ! இதென்னடா கூத்து?

அம் : கூத்துமில்லே, நாடகமுமில்லே! இது லேட்டஸ்ட் அமெரிக்கன் ஆராய்ச்சி. சரியான வயசிலே கல்யாணம் பண்ணிக்கலே, அவனுடைய மூளை நரம்பு படார்னு தெரிச்சி அவனுக்குப் பைத்தியம் புடிச்சிடும்.

கண : உம். பைத்தியம் புடுச்சிடுமா?

அப்போது வேலையான் முத்தழகு வருகிருன். பாலசுந்தரம் தனக்கு வேலைத் தொந்திரவாக இருப்பதால் கணபதியை பள்ளி ஆண்டு விழா வைபவத்திற்குப் போகச் சொன்னதாகச் சொல்லி அழைப்பிதழைக் கொடுக்கிருன். கணபதி அதை வாங்கி வெறுப்புடன் வீசுகிருன்.

கண : வேற வேலையில்லே.

அம் : என்னப்பாது! வெறுப்பாத் தூக்கிப் போடுறே? "பழைய மாணவர் சங்க ஆண்டு விழா"

கண : அதிருக்கட்டும் பார்த்தியா டான்ஸாம் டான்ஸ். டின்னர்லே டான்ஸ், டீபார்ட்டிலே டான்ஸ், படத்திலே டான்ஸ், பள்ளிக்கூடத்திலே டான்ஸ், கல்யாணத்திலே டான்ஸ், கண்ட எடங்கள்ளே எல்லாம் டான்ஸ்! சே...சே சகிக்கலேப்பா இது! அம்பலம், இன்னும் ஐம்பது வருஷத்துக்கு நம்ப இந்தியாவிலே யாருமே டான்ஸே ஆடக்கூடாதுன்னு ஒரு சட்டம் வரணும்.

அம்: உம். நீ சர்வாதிகாரியா வரும்போது அந்தச் சட்டத்தைப் போட்டுக்கலாம். இப்ப ஆண்டு விழாவுக்குப் போயிட்டுவா...

கண: போடா!வேற வேலையில்லே.

அம் : டேய் ..ஒன்ன ஒரு மனுஷன்னு மதிச்சுத்தானே இந்தப் பத்திரிக்கை அனுப்பிச்சிருக்கான்? அதுக்காகவாவது போய்ட்டு வாடா ..

கண : அப்ப நீயும் வாடா...

அம் : உம்...உம் நம்பளை டச்சுப் பண்ணுதே. டேஞ்சர்! நமக்கு வேற வேலை இருக்கு. இன்னைக்கு நான் அம்பாளை தரிசிக்கப் போகணும்.

காட்சி 3

ஆனந்தரங்கம் வீட்டில் அவர் மகள் பத்மினி உல்லாசமாக உலாவிக்கொண்டிருக்கிருள். அப்போது பத்மினியின் சிநேகிதிகள் அவளைக் காண அங்கு வருகிருர்கள்.

தனம் : ஹலோ, பப்பி! என்னடியம்மா காலேயிலே வந்தவ எட்டிக் கூடப் பார்க்கலேயே!

ஒருத்தி : நம்மைப் பார்க்கத் தாண்டி இப்ப புறப்பட்டிருக்கா.

மற்ற : ஐ.. ஸீ!

பத் : எஸ்! உங்களைப் பார்க்கத் தான் இப்ப புறப்பட்டேன்.

மற் : வெரிகுட். புறப்படு!

பத் : எங்கே?

ஒரு : இன்னைக்கு நம்ப பழைய மாணவர் சங்க நிதிக்காக மேனகா-விஸ்வாமித்திரா காட்டிய நாடகம்....

மற் : மேனகையா ஆடப்போறது யார் தெரியுமில்லே!

பத் : அந்த ஓரிஜினல் மேனகையே வந்து ஆடினாலும்சரி, நான் வரமுடியாதம்மா. எனக்கு அவசர வேலே இருக்கு.

ஒரு : என்னடி இது! எங்களைப் பாக்கத்தான் இப்ப புறப்படறேன்னு சொன்னே?

பத் : ஆமா. . .ஆ. . .வந்து நான் முதல்லே சுவாமி தரிசனத்துக்குப் போகணும்!

தன : ஏண்டி சாக்லட்! நாமும் அப்படியே ஜாலியா சுவாமி தரிசனத்துக்கே போனு என்ன?

பத் : நீங்க ஒண்ணும் அப்படி ஜாலியா சுவாமி தரிசனத்துக்கு வர வேண்டாம். டிக்கட்டை வேஸ்ட் பண்ணுமே காட்டியத்துக்கே போங்க.

எல்லோரும் சிரிக்கிருர்கள். அவர்களுடன் மாடியிலிருந்து பத்மினி கீழே இறங்கி வருகிருள். அங்கே அவள் தந்தை தாலாட்டுப் பாட்டு பாடிக் கொண்டிருக்கிருர்.

பத் : என்னப்பாது, தாலாட்ட ஆரம்பிச்சிட்டீங்க!

ஆன : ஆமாம்மா....'காலேக்கு உனக்கு ஒரு குழந்தை பொறந்தா உங்க அம்மாவா இருக்கா? நான் தானே தாலாட்டணும். உவு...... ஆயின்னு...

தன : அப்படின்னு இப்பவே ஒரு பொம்மையை வாங்கிவச்சு. பாலூத்தி பழக்கிக்குங்க.

ஆன : சரி. ஆமா எங்கே போயிட்டான் இந்தப்பய... டேய் சிவக் கொழுந்து!

சிவக்கொழுந்து ரேடியோ அறையில் பாட்டுக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிருன்.

ஆன : எங்கே தொலேஞ்சு போனுன்?

சிவக்கொழுந்து திடுக்கிட்டு வந்து அவர் பின்னே நிற்கிருன்.

சிவ : உம்...இங்கே எஜமான்.

ஆன : என்னடா பண்ணிக்கிட்டிருந்தே?

சிவ : ரேடியோ கேட்டுக்கிட்டிருந்தேன். உம்...உம் இல்லே...இல்லே ரேடியோ துடைச்சிக்கிட்டிருந்தேன்

ஆன : உள்ளே போயி பஸ்ட் கிளாஸ் காபியா..

அங்குள்ளவர்களை எண்ணுகிருர்.

சிவ : மொத்தம் ஆறுங்க!

தன : ஐயையோ வேண்டாங்க.

சிவ : ஐயையோ சாப்பிடணுங்க

பத் : அப்பா நான் சுவாமி தரிசனத்துக்குப் போயிட்டு வரேன்.

ஆன : அப்படியா? நானும் வரேன். இந்தக் காலத்திலே படிச்ச புள்ளேங்களுக்கு கோயிலே குளம்னுலே குமட்டுது.

சிவ : எட்டிக்காய் எஸன்ஸ் மாதிரி!...

ஆன : நம்ம பத்மினியைப் பார்த்தி யாடா...

சிவ : பரீட்சை எழுதியிருக்காங் களே...பகவானைச் கொஞ்சம் அட் வான்ஸ்லே பாத்துவச்சுக்கலா முன்னுதான்...

எல்லோரும் சிரிக்கிருர்கள். அப் போது அங்கே ஆண்டு விழா வைப வத்திற்கு வரும்படி அழைக்க வரு கிருர் செக்ரட்டரி.

செக் : குட் ஈவினிங் ஸார்!

ஆன : வாங்க...வாங்க! என்ன அங்கே ஆண்டுவிழாவை விட்டுட்டு இங்கே வந்துட்டீங்க?

செக் : விழா இன்னைக்கு ஒழுங்கா நடக்கணும்னு உங்க உதவி தேவை.

ஆன : ஏன்? தலைமை வகிக்க ணுமா? சரி!

சிவ : மாலையை நாங்களே வாங் கிட்டு வந்திடறோம். பிரசங்கத்தை மட்டும் நீங்க - எழுதிக்கொடுத் திடுங்க. ஐயா வெளுத்து கட்டிடு வாரு.

செக் : அதில்லே.. இன்னிக்கு மேனகாவாக நடிக்கவிருந்த சுகுணு வுக்குக் கடுமையான ஜுரம்..

சிவ : சரிதான் ... ஸ்டேஜைப் பார்க்கிறதுக்கு முந்தியே ஜுரம் வந்தி டுச்சா!

செக் : இன்னிக்கு பத்மினிதான் ஆக்ட் பண்ணணும் ..நீங்களும் பத் மினியும் தயவு பண்ணணுமென்னு...

ஆன : பண்ணிட்டாப் போச்சு...

பத் : என்னப்பாது ... எனக்கு ட்ரெயின்லே வந்ததிலே...ஆகா... காலு சுளுக்கிட்டிருக்கா...

செக் : ஆடவே வேண்டாம். பத்மினி! நீ மேனகா டிரஸ்லே அப் படி ஸ்டேஜிலே வந்து நின்னு...

சிவ : ஆகா.. ஜனங்களுக்கு இது இந்த லோகமா இந்திரலோக மான்னு சந்தேகம் வந்திடாது...!

ஆன : ஆமா ஆமாம்! மூணும் வருஷம் நாடகத்திலே பத்மினி கண் ணகியா வந்து அந்தப் பாண்டியன் தர்பாரிலே, 'என் பதியைப் பார்த் தீரா? என் சுவாமியைப் பார்த்தீரா? அவருடைய களங்கமற்ற முகத்தைக் கண்ணுல் கண்ட பிறகுமா கள்வன் என்று கூறுகிறீர்? ஐயோ தெய்வமே! என் கணவனு கள்வன்? கட்டின மனைவியாகிய என் காற்சிலம்பு விற்க வந்தவனு கள்வன்? வேந்தே! எங்கே உன் நியாயம்? எங்கே உன் நேர்மை? எங்கே தீர்ப்பு? நீ ஒரு நீதிமானு? இது ஒரு நீதி மன்றமா...?''

ஆனந்தரங்கம் தன்னை மறந்து நடிக்க ஆரம்பித்து விடவே நாட கத்துக்கு நேரமாகிவிட்டதை செக்ரட்டரி நினைவு படுத்துகிறுர்.

செக் : நேரமாச்சுங்களே...

ஆன : ஆமா ஆமாம்–நேரமாச்சு... அவசரம் தெரியாத பய...டிரஸ்ஸை எடுத்து வைடான்னு...

ஆனந்தரங்கம்-செக்ரட்டரி இவர் களின் நிர்பந்தத்தினுல் பத்மினி நாடகத்தில் மேனகாவாக நடிக்கச் சம்மதிக்கிருள். அவள் வருகைக் காக பார்க்கில் ஆவலுடன் காத் திருக்கும் அம்பலவாணன். அவள் வராததைக் கண்டு ஏமாற்ற மடை கிருன். காரணத்தைத் தெரிந்து கொள்ள பத்மினியின் வீட்டுக்கு டெலிபோன் செய்கிருன். ஆனந்த ரங்கம் போனை எடுக்கிருர்.

அம் : ஹலோ... பத்மினி வீடு தானே?

ஆனந் : ஆமா, நீங்க யாரு?

அம்ப : (குரலை மாற்றிக்கொண்டு) நான் பத்மினியோட பிரண்டு... பப்பி இருக்காளோ?

ஆனந் : உம். கொஞ்சம் இருங்க அம்மா பத்மினி!...

பத் : என்னப்பா ..?

ஆனந் : இந்தாம்மா...

பத் : ஹலோ, பத்மினி பேசறேன்.

ஆனந் : யாரம்மாது?

பத் : ஜஸ்ட் எ மினிட் ப்ளீஸ்... உம்... வந்து என் பிரண்டப்பா.. அம்புஜம்.

ஆனந் : ஆமா குரல் என்னமோ மாதிரி இருந்துதே?

பத் : ஆமாம்ப்பா, எப்பவுமே அவ சாரீரம் கொஞ்சம் கரகரப்பிரியா... ஹலோ!

அம் : அம்மா தாயே! கேத்து பார்க்கிலே காத்துக் காத்து...

பத் : எக்ஸ்யூஸ்க் பண்ணிக்கடி. எதிர்பாராம ஒரு டான்சுக்குப் போக வேண்டியதாபிடுத்து. இப்ப வரேன்.

அம் : எங்கே?

பத் : அங்கதாண்டி.

அம் : பார்க்குக்குத்தானே?

பத் : உம். ஆல்ரைட்.

பத்மினி போனைக் கீழே வைத்து விட்டு ஆனந்தரங்கத்துடன் பேசுகிருள்.

பத் : அப்பா! என் காலேஜ் பிரண்டு அம்புஜம்...

ஆன : உம்...

பத் : இங்கே சொந்தக்காரங்க வீட்டுக்கு வந்திருக்கா... அவளைப் போயி பார்த்திட்டு...

ஆன : ஏம்மா, அவளை இங்கே வரசொல்லேன்!

பத் : உம் நானே போய் அழைச்சிட்டு வரேன்.

ஆன : டிரைவர் இல்லையேம்மா...

பத் : வேண்டாம்பா, நானே காரை எடுத்துக்கிட்டுப் போறேன்.

ஆன : அம்மா... ஜாக்கிரதையா போயிட்டுவாம்மா!

பத்மினி காரை ஓட்டிக் கொண்டு கிளம்புகிருள். வழியில் போய்க் கொண்டிருந்த பாலசுந்தரம் பழத்தோல் சறுக்கிவிழவும் கார் அவர் அருகே வந்து நிற்கவும் சரியாக இருக்கிறது. அங்கு பெயிண்ட் அடித்துக் கொண்டிருந்த பெயிண்டர் அருகில் பாலசுந்தரம் விழுந்துவிடவே, அதிர்ச்சியில் அவன் சிவப்பு பெயிண்ட் நிறைந்த டப்பாவை நழுவவிட்டு விடுகிருன். பெயின்ட் பாலசுந்தரத்தின் உடைகளை நாசமாக்கி அவரை விபத்துக்குள்ளானவர் போலாக்கி விடுகிறது. அங்கு கணபதியும் முத்தழகும் எதிர்பாராதபடி வருகின்றனர்.

கணபதி : அப்பா! அப்பா!

முத்தழகு : எஜமான், எஜமான்!

கண : ரத்தமெல்லாம் போய்ட்டதேப்பா!

பால : எனக்கு ஒண்ணுமில்லேடா.

கண : எலும்பெல்லாம் ஒடிஞ்சிருக்கும் போலிருக்கே. யாரது காரு? (ஒருவர்பத்மினியைச் சுட்டிக் காட்டி) இந்தம்மாதானுங்க (என்கிருர்)

கண : (கோபமாக) யாரு உனக்கு லைசென்ஸ் குடுத்தது? கண்ணை மூடிக்கிட்டு கார் ஓட்றதுக்கு இதென்ன வீதியா, வெட்ட வெளியா?

பத் : ஸார்! என்ன நடந்ததுனு கேட்டுக்கிட்டு...

கண : ஒண்ணும் விளக்கம் வேண்டாம். இனிமே பெண்களெல்லாம் கார் ஓட்டக்கூடாதுனு இந்தியாவிலே ஒரு சட்டம் வரணும்.

பால : அட சும்மா இரேண்டா! ஏண்டா கலாட்டாபண்றே!

கண : நீங்க சும்மா இருங்கப்பா. உங்களுக்கு ஒண்ணும் தெரியாது. காரு அங்கே அடிச்சு, ஆளை இங்கே தூக்கிப் போட்டிருக்கே.

முத் : தூக்குங்க எஜமான்.

பால : அடடே, அட கணபதி!

பெயிண்டர் : ஸார்! ஸார்! ஸார்!

கண : சரிதான் போமேன்.

பெயிண் : ஸார் வந்து...

கண : இந்தாம்மா நீ போயிடாதே பின்னுலே வா...

காட்சி 4

பாலசுந்தரம் வீட்டுக்கு யாவரும் செல்கின்றனர்.

கண : டேய்! எங்கப்பா உயிர் போய்ட்டா நான் என்னடா செய்

வேன்? டேய் நீ போய் 'பான்' கொண்டா 'பான்'.

பார்வதி: டேய்... என்னடா இது..?

முத்: அம்மா! எஜமான் மேலே கார் ஏறிட்டதம்மா.

பால: அடடே... (பார்வதியைப் பார்த்து) இந்தா நீ வேஷ பாட ஆரம்பிச்சுடாதே. ஒன் மகன் ஆடறதே போதும். எனக்கு ஒண்ணுமில்லே, நல்ல கண்ருவியப்பா இது.

நிறைய தலைகாணிகளுடன் வந்து அவரைப் படுக்கையில் படுக்க வைக்கிருன் கணபதி.

கண: ஒதுங்கம்மா... தள்ளு... தள்ளு.

பால: அட, வேண்டாண்டா கணபதி!

கண: அப்பா நீ சும்மா இரப்பா. வேண்டான்னு நீ சொல்லாதே. பேசாம இரப்பா...

பால: அட இதேதடா 'பான்'? குளிருது. 'ஆப்' பண்ணடா டேய்.

கண: என்ன குளுருதா..! காச்ச வந்துடிச்சிரா! இல்லே இல்லே. ஜன்னியே வந்திடுச்சு. டாக்டரைக் கூப்பிடுரு... டாக்டரை கூப்பிடுகு...

பால: டாக்டர் வேண்டாண்டா கணபதி.

கண: சும்மா இருப்பா...

பால: அப்படியே என்னைப் போட்டு புதைக்கிறதுக்கு ஒரு குழியும் வெட்டச் சொல்லு.

கண: சரிதாம்பா...என்ன?

பால: (பத்மினியைச் சுட்டிக் காட்டி) அட நீ ஏம்மா நிக்கிறே? போம்மா.

கண: ஏய்... ஏய்... நில்லு! வா இங்கே. ஏய் இந்தாம்மா, இதிலே உன் விலாசத்தை எழுதிக் கொடுத்துட்டுப் போ.

பால: விலாசமெல்லாம் எதுக்குடா, டேய்?

கண: சும்மா இருங்கப்பா... உங்களுக்கு ஒண்ணும் தெரியாது.

பால: எப்படியாவது போடா.

பத்: ஸார்!

கண: உம்...

பத்: கொஞ்சம் பேனு...

கண: பேனுகூடக்கிடையாதா? உம். (பேனுவைக் கொடுக்கிருன்)

பத்: ஸார், நான் அஞ்சு வருஷமா கார் ஓட்றேன். ஆக்ஸிடெண்ட் நடந்ததில்லே.

கண: ஹூம் ஹூம்! எங்கப்பாவும் அம்பது வருஷமா நடந்துதான் போறரு. ஒரு ஆக்ஸிடெண்டுக்குக் கூட ஆளானதில்லே. என்னம்மா முழிக்கிறே...சீக்கிரம் எழுது...

பத்மினி பொய் விலாசத்தை எழுதிக்கொடுத்துவிடுகிருள். அதை வாங்கிக் கொண்டு அவளை அனுப்பி விடுகிருன் கணபதி. பாலசுந்தரத்தைப் பரீக்ஷிக்க டாக்டர் வருகிருர். அவர், பெயிண்டைக்கண்டு கலாட்டாசெய்துவிட்ட கணபதியைக் கேலி செய்கிருர்.

டாக்: என்ன சார் இது, பிளட்டுக்கும் பெயிண்டுக்கும் வித்தியாசம் தெரியலையா... உங்களுக்கு?

கண: உம்... இல்லே.

டாக்: ஏம்பா, பெயிண்டர்! நீயாவது சொல்லக்கூடாது, இது பெயிண்ட்ன்னு?

பெயி: என்னைச் சொல்லவிட்டால்தானுங்களே...

பால: நல்லவேளே, நீங்களும் பெயிண்டரும் வரலேன்னு பிள்ளையாண்டான் என்னை உயிரோட புதைச்சிருப்பான்.

டாக்: ஆல்ரைட். நான் வரட்டுமா?

பெயி: வரேனுங்க.

பால: இது ஏதடா.. பையி...?

கண: அட ...

கண: பார்த்தீங்களாப்பா..பையை வச்சுட்டு பேனுவைக் கொண்டு போயிட்டா அந்தப் பொண்ணு.

பால : அடே...

கண : சேச்சே! என்ன ஞாபக சக்தி? ஞாபகசக்தி இல்லாதவங்களுக்கெல்லாம் ஆறு மாதம் கடுங்காவல்னு இந்தியாவிலேயே ஒரு சட்டம் வரணும்.

பால : அட சரிதாண்டா...பார்லிமெண்டு.

கண : ஆமா...

பால : அந்தப் பொண்ணு அட்ரஸ் வாங்கினியே.. எங்கே?

கண : ஆ...ஆமா...வாங்கினேன் எங்கே அது?

பால : ஊக்கும்! சட்டம் வந்தா முதல்லே உன்னைத்தாண்டா உள்ளே தள்ளுவாங்க...

கண : இதோ இருக்கேப்பா.

பால : சரி...சரி. கொண்டுபோய் கொடுத்துட்டு வா.

கண : சரிதாம்பா!

காட்சி 5

பாலசுந்தரம் வீட்டிலிருந்து கிளம்பிய பத்மினி ஆவலுடன் பார்க்குக்கு விரைகிறாள். அங்கே அவள் வரவுக்காகக் காத்திருக்கிறான் அம்பலவாணன். அவனிடம் கொஞ்சிய பிறகு விஷயத்தைக் கூறுகிறாள்.

அம் : உம்...அப்புறம்?

பத் : அப்புறம் என்ன? பொய் அட்ரஸ் குடுத்துட்டு வந்துட்டேன்..

அம் : உம்.. இப்படி ஒரு இடைஞ்சலா நமக்கு...ஆமா...யார் அந்தச் சதிகாரன்?

பத் : அது ஒரு அரைப் பைத்தியம்.

நந்தவனத்திலுள்ள மரத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும் ஜோடிப் புறாக்களைக் காண்பிக்கிறான் அம்பலம்.

அம் : அந்தப் புறாக்கள் என்ன பேசுகிறது தெரியுமா?

பத் : தெரியுமே!

அம் : என்ன?

பத் : அதுவா? இந்த ஜனங்களுக்கு எப்பதான் புத்திவரப்போகுதோன்னு பேசிக்கிறதுங்க!

அம் : என்னது?

பத் : ஆமா, புறாக்களுடைய வாழ்க்கையிலே ஏழை இல்லே. பணக்காரன் இல்லே. போட்டியில்லே, பொறாமை இல்லே, வெறும் சுயநலம், உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன் எதுவுமே இல்லே. நம்மைப் பார்த்தாவது ஜனங்கள் திருந்தி வாழக்கூடாதான்னு ஏங்குதுங்க.

அம் : உம் ஏங்கும் ஏங்கும்.... ...பப்பி! இந்தக் கொடி எவ்வளவு அழகா இந்த மரத்தைத் தழுவிகிட்டிருக்கு பாத்தியா?

பத் : ஆமா! ஆதரவில்லாதவங்களையெல்லாம் காப்பாற்ற கருணை உள்ளம் படைத்த கடவுள் மாதிரியில்லே?

அம் : உம் ஆமா! வள்ளல் மாதிரி! பப்பி, சூரியனைக்கண்டதும் இந்த தாமரை ஏன் மலருது தெரியுமா?

பத் : தெரியுமே! அதாவது சூரியனுடைய ஒளிக்கிரணங்கள் படும் போது....

அம் : உம்?

பத் : பனித்துளிகள் மறைகின்றன. ஒளிக்கிரணங்கள் அதிகமாகும் போது மலரின் இதழ்கள் உலர்கின்றன. உலர்ந்த இதழ்கள் விரிவடைகின்றன.

அம் : உம்!

பத் : இதைத்தான் மலர்ச்சியென்கிறோம். ஆகவே, சூரியனுடைய...

அம் : அம்மா... அம்மா! வாத்தியாரம்மா! போதும் நிறுத்து.

பத் : போதுமா? சரி, மிஸ்டர் அம்பலம்? அந்த செவ்வானம் என்ன சொல்லுகிறது தெரியுமா?

அம் : ஓ! தெரியுமே! அடேயப்பா. அம்பலம்! இந்தப் பொண்ணு மகா வாயாடி. பேசாம காவியக் கட்டிக்கிட்டு, சந்நியாசியாய்ப் போய் தொலைடாங்குது.

இருவரும் மகிழ்ந்திருந்து விட்டுப் பிரிந்து செல்கிறார்கள்.

காட்சி 6

பையை மறந்து விட்டதோடு, கணபதியின் பேனாவையும் எடுத்துச் சென்றுவிட்ட பத்மினியைக் காண அவள் கொடுத்திருக்கும் விலாசத்தைத்தேடிக் கிளம்புகிறான் கணபதி.

கண : ஏன் ஸார், திருச்சி ரோடு இதுதானே?

வழிப்போக்கன் : திருச்சி போற வரைக்கும் இதே ரோடுதான்!

கண : உம்.

வழி : ஆமா!

அவள் குறித்துக் கொடுத்தபடி 60-ம் நெம்பர் வீட்டுக் கதவைத் தட்டுகிறான் கணபதி.

கண : ஸார்..ஸார்!..ஸார் நளினி வீடு இதுதானே ?

அந்த வீட்டிலிருக்கும் பைத்தியத்திடம் கணபதி விசாரிக்கிறான். அந்தப் பைத்தியம் உளறுகிறது. அவன் தொடர்ந்து பேசவும் பைத்தியம் அவனைத் துரத்த ஆரம்பிக்கிறது. அவன் பயந்து கொண்டு பால்கனி வழியாய் ஓடுகிறான்.

பெரியம்மா : ஏய், சத்குணு!

பைத்தியம் கணபதியைத் துரத்துகிறது. ஓடிக்கொண்டேயிருந்தவன் பால்கனி சுவற்றிலிருந்து கீழே குதித்து விடுகிறான். அப்போது அந்த வழியாகப் பத்மினியின் கார் வருகிறது. மேலிருந்து குதித்தவன் அவள் ஓட்டிச் சென்ற காரின் பின் ஸீட்டில் வந்து விழுகிறான். பத்மினி திகைப்புடன் திரும்பிப்பார்க்கிறாள். கணபதியும் அவளைக் கண்டதும் திடுக்கிடுகிறான்.

கண : ஓஹோ.. நீதானா? பொய் அட்ரஸ் குடுத்திட்டு தப்பிச்சுக்கிட்டா வந்துட்டே. ஓட்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு!

பத் : வந்து...

கண : வந்தாவது, போயாவது? ஓட்டு காரை...ஓஹோன்னும்!

காரை ஓட்டிக் கொண்டு போகும் போது வழியில் கார் டயர் பஞ்சராகி விடுகிறது. பத்மினி திகைப்படைகிறாள். ஏற்கனவே மப்பும் மந்தாரமுமாக இருந்ததால் திடீரென்று மழை வந்து விடுகிறது. கணபதியும் பத்மினியும் மழைக்காக ஒரு வீட்டில் ஒதுங்குகிறார்கள்.

பெரியவர் : யாரு?

கண : உம்.... ஒண்ணுமில்லே இங்கே காரு ரிப்பேரு.

பெரி : ரொம்ப நனைஞ்சுட்டிங்க போலிருக்கே! இப்படி உள்ளே வாங்க!

மனைவி : இது உங்க வீடுமாதிரி தான். சும்மா உள்ளே வாங்க.

பெரி : உக்காருங்க, உக்காருங்க.

மனை : மீனாட்சி மீனாட்சி பார்த்தா பெரிய இடத்துப் பிள்ளைங்க மாதிரி இருக்கு. அவுங்களுக்கு கொஞ்சம் காப்பி கொடு.

கண : இந்தா (பையை பத்மினியிடம் திருப்பிக் கொடுக்கிறான்)

பத் : தாங்ஸ்—மறந்துட்டேன்.

கண: ஹூஹூம்! அதுமட்டுமா...? பேனாவைத் திருப்பித்தரக்கூட மறந்துட்டே.

பத் : ஐ ஆம் வெரி ஸாரி!

வீட்டுக்காரர் மனைவி பத்மினிக்கு காப்பி கொடுக்கிறாள்.

மனை : இந்தாம்மா!

பத் : ஐயையோ, இதெல்லாம ஏதுக்கம்மா?

மனை: இல்லே, சும்மா சாப்பிடுங்க

பத் : உம்.

கண : உம்.

மனை : என்னுங்க...!

பெரி : உம்?

மனை: புதுசா கல்யாணமான வங்க போலிருக்கு. சந்தோஷமா அப்படி புறப்பட்டிருக்காங்க.

பெரி: ஆமா ஆமா! இதுதானே அனுபவிக்க வேண்டிய பருவம்?

மனே: பொண்ணு எப்படியிருக்கா பார்த்தீங்களா, தங்க விக்ரகம் மாதிரி?

பெரி: ஆமா. என்ன அடக்கம், என்ன ஒடுக்கம்! ஆயிர வருஷம் தவம் பணணினாலும் இந்த மாதிரி பொண்ணு கிடைக்குமா?

மனே: நம்ப பிள்ளைக்கும் வந்து வாச்சாளே ஒருத்தி!

பெரி: அதுக்கென்ன பண்றது? இந்தமாதிரிப் பொருத்தம் லக்ஷத்திலே ஒண்ணுதான் அமையும்.

இதைக் கேட்டு கணபதி யோசனையில் ஆழ்ந்து விடுகிறான். அவனைக் கண்டு கேலியாகச் சிரிக்கிறாள் பத்மினி.

கண: உம்..

பத்: ஓ... மழைவிட்டுப் போச்சே.

கண: ஆமா விட்டுப்போச்சே.

பத்: அம்மா நாங்க வர்ரோம்.

கண: ஆமா... வர்ரோம்.

பெரி: ஏம்மா, காரு?

பத்: டாக்ஸிலே போறேன். வீட்டுக்குப்போய் டிரைவரை அனுப்பறேன்.

வெளியில் வந்ததும் கணபதிக்கு கும்பிடு போடுகிறாள் பப்பி.

பத்: குட் பை!

பத்மினி போய்விடுகிறாள். கணபதி அவள் செல்வதைப் பார்த்துக் கொண்டே நிற்கிறான்.

'ஆமா ஆமா! ஆயிரம் வருஷம் தவம் பண்ணினாலும் இந்த மாதிரி பொண்ணு கிடைக்குமா? இந்த மாதிரி பொருத்தம் லக்ஷத்திலே ஒண்ணுதான்' என்று வீட்டுக்காரர் கூறியதையே நினைத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குச் செல்கிறான் கணபதி கனவில் பத்மினி அவனைத் தொடுவதுபோல் காண்கிறான்.

கனவு கலைந்து எழுந்த கணபதி மானஸீகமாக அவள் நடனங்களையும் அழகையும் ரஸிக்கிறான்.

கண: பியூட்டிபுல் மார்வலஸ்!

எதிரேயுள்ள கண்ணாடியில் பத்மினியின் முகம் தெரிவது போல் அவன் கண்களுக்குத் தோன்றுகிறது.

கண: அன்பே! அருகே வா. கண்ணின் மணியே, கட்டிக்கரும்பே, டார்லிங்! மை டார்லிங்!

அம்பலம், கணபதியைக் காண வருகிறான். அவன் நிலையைக் கண்டு ஆச்சரியமடைகிறான்.

அம்: தண்மதியே! தங்கச்சிலையே! வண்ணமயிலே! வானநிலவே! இதோ வந்துவிட்டேன்.

இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே பால்கனி சுவரிலிருந்து தன்னையும் மறந்து கீழே குதிக்கவிருந்த கணபதியைத் தடுத்து நிறுத்துகிறான் அம்பலம்.

அம்: டேய்...டேய்...டேய்...

கணபதி அம்பலவாணனைக்கண்டு திகைப்படைகிறான்.

கண: என் தங்கமே! என்னைத் தவிக்கவிட்டு எங்கே செல்லிருப்?

அம்: யாரவன்?

கண: என் இருதயக் கோட்டையைப் பிளந்து அதனுள் செல்லும் சக்தி உன் ஒருத்திக்குத்தான் இருந்தது. இந்த உலகத்திலே. உன் மோகனப் புன்னகை முத்துப் பற்கள்...

அம்: உம்?

கண: மயக்கும் விழிகள்...

அம்: உம்..

கண: மாந்தளிர் மேனி!

அம்: அடிரா சக்கை!

கண: ஆஹா...ஐ லவ் யூ ... டார்லிங்! ஐ லவ் யூ...

அம்; எலே, என்னையாடா லவ் பண்றே? கண்ருவி!

கண : ஆஹா! பேசு! இன்னும் பேசு! உலகத்திலேயே உயர்ந்த சங்கீதம் உன்னுடைய பேச்சுதான். அதிலே தேன் பாய்கிறது...

அம் : உம்...

கண : தென்றல் வீசுகிறது...

அம் : உம்...ஐயோ...

கண : ஓ, மை டியர்! ஐ ஆம் ஹியர்...கம் நியர்! இன்னும் ஏன் தயக்கம்..என் தங்கமே?...நாகரீக தம்பதிகளுக்கு நாணமிருக்கக் கூடாதே, வா!

அம் : அடேடே! என்னடா டேஞ்சர் பண்றே? ஹூ‍ம்.. (கணபதியைத் தழுவிக் கொண்டே) பிராணபதே...என் மனமோகன மந்திரியே! உங்கள் திருவாயால் என்னை 'காதலி' என்று அழைக்க நான் என்ன புண்ணியம் செஞ்சிருக்கேனோ! ... இந்த ஆனந்தத்தை நான் யார் கிட்ட போயி சொல்லி அழுவேன்.

கண : கல்யாணமே வேண்டாமென்றிருந்தேன்.. கண்டேன் உன்னை...கொண்டேன் காதல்...

அம் : அடேய்...

கண : ஹா...அம்பலம்!

அம் : ஆமடா அம்பலம். ஒன் விஷயமெல்லாம் அம்பலம் .. டேய் கணபதி! ஒன்னை சரியா மோகினி புடிச்சிருச்சுடா...

கண : மோகினி!...

அம் : ஹூ‍ம் ஹூ‍ம்.

கண : அம்பலம்...நீ நெனைக்கிறபடி இல்லே ஏதோ ஒரு விநாடி உறுதி தளர்ந்து போனது உண்மை... உடனே என் மனோதைரியத்திலே ...லட்சியத்தினுடைய உறுதியினலே.

அம் : விளக்கமாத்துக் கட்டையிலே ....டேய்.... .. லட்சியமாவது உறுதியாவது? நான் சொல்றதைக் கேளு...நீ இமிடியட்டா கல்யாணம் செய்துகிட்டே யாகணும் ... இல்லே இன்னும் கொஞ்சம் நாளிலே பைத்தியம் பிடிக்கும்.

கண : உம்.

அம் : காகிதத்தை தின்னுவே.

கண : உம்.

அம் : வேட்டியைக் கிழிப்பே. வீதியிலே ஓடுவே. காலிப் பசங்களெல்லாம் ஒன்னைக் கல்லாலே அடிப்பாங்க. உடம்பெல்லாம் காயம்பட்டு ரத்தமாக கொட்டும். எல்லோரும் உன்னைப் பைத்தியக்காரன்னு காரித்துப்புவாங்க.

கண : உம்.

அம் : இந்த அவமானம் தாங்க மாட்டாமே ஒங்க அம்மாவும் அப்பாவும் தூக்கு மாட்டிக்கிட்டுத் தொங்குவாங்க. இது ஒனக்கு இஷ்டமா?

கண : இல்லேடா அம்பலம்... ராமகிருஷ்ணர், விவேகானந்தர் எல்லாம் பிரம்மச்சாரிதானே?

அம் : டேய்!.. மாணிக்கமும் மண்ணுங்கட்டியும் ஒன்னுகுமாடா? ராமகிருஷ்ணரும் விவேகானந்தரும் உலக பந்தத்தை வெறுத்தார்கள். இன்ப துன்பம், விருப்பு வெறுப்பு எதுவுமே இல்லாதவர்கள். நீயோ உலக பந்தத்தில் உழலும் ஒரு சாதாரணப் பிரகிருதி. எந்த விருப்பை வெறுத்தாய்? எந்த பந்தத்தைத் துறந்தாய்? ஏதோ அரையணு புத்தகத்தைப் படித்து இயற்கைக்கு மாருக பிரம்மச்சரியம் என்று உளறுகிருன். இதைக் கேளடா முட்டாள்! காதல் இல்லாத மனிதன் களிமண்ணுக்கு சமானம். 'சாவதற்கு முன் ஒரு முறையாவது காதல் செய்' என்று சொன்னன் ஒரு மேல் நாட்டு அறிஞன். 'காதலினுல் சாகாமல் இருத்தல் கூடும். ஆகையால் காதல் செய்வீர் உலகத்திரே' என்று கூறியுள்ளார் அமரகவி பாரதி. அது மட்டுமல்ல 'காதல் இன்றேல் சாதல்' என்ஞர்.

கண : அம்பலம். நீ சொல்றதெல்லாம் உண்மைதான். ஆனல்...

அம் : ஷட் அப்! என்ன சொல்றுயீ? மணமா அல்லது மரணமா?

கண : ஆ...

அம் : உம் கல்யாணம்...

கண : பண்ணிக்கிறேன்.

அம் : குட்! ஸ்லாட்! ஹாப்பி!

இவர்களின் அரட்டைசப்தத்தைக் கேட்ட பாலசுந்தரம் விழித்துக் கொள்கிறார்.

பால : என்னடாது... அர்த்த ராத்திரியிலே கலாட்டா.

அம் : மாமா... மாமா...

பால : உம் உம்...

அம் : இந்தா இந்தா...

பால : என்னடா?

அம் : கணபதி கல்யாணத்துக்கு.

பால : சொல்லேண்டா.

அம் : சம்மதிச்சுட்டான்.

பால : சம்மதிச்சுட்டானா? உம்.. சபாஷ்டா! அம்பலம்! நீதாண்டா ஆம்பளே சிங்கம். பார்வதி! பார்வதி!

முத் : எஜமான் எஜமான்! என்ன எஜமான் எரைச்சல்?

பால : அட போடா, ஒண்ணுமில்லேடா...கணபதி கணபதி...

பார்வதி அவர் குரல் கேட்டு வருகிறாள்.

பார் : என்ன, என்ன?

பால : கணபதி! பார்வதிக்கு கல்யாணம்.

பார் : என்ன இது?

பால : கணபதி! பார்வதிக்கு கல்யாணம்னு.

பார் : என்ன உளறுறீங்க?

பால : அடேடே ஆமாமா, கணபதிக்கு கல்யாணம். நம்ப கணபதி கல்யாணம் பண்ணிக்கச் சம்மதிச்சுட்டாண்டி.

பார் : அப்படியா! சம்மதிச்சுட்டானா? நெஜமாவா! பிள்ளையாரப்பா, உனக்கு நூறு தேங்கா ஓடைச்சுடறேண்டாப்பா.

முத் : காளி யாத்தா காளியாத்தா!

மு. மனைவி : என்னங்கறேன் சத்தம்?

முத் : நம்ப ஐயா கல்யாணம் பண்ணிக்கப் போறாரடி.

மு. மனைவி : அப்ப நம்ம அம்மா நிலமை?

முத் : அடிபோடி முண்ட! சின்ன எஜமானுக்கு கல்யாணம்னு.

மு. மனைவி : அப்படியா!

முத் : இனிமே நாமும் பிரம்மச்சரியத்தை விட்டுடலாம்.

மு. மனைவி : ஆமாம் பிரம்மச்சரியம்னு என்னனு கேட்டேனே.

முத் : ஹும்.

பாலசுந்தரமும், பார்வதியும் சுவாமிபடத்தை வணங்குகிறார்கள்.

பால : பார்வதி! இத பாரு. ஓம் பிள்ளை ஸ்திரபுத்தி இல்லாத பய. வேதாளம் மறுபடியும் முருங்க மரத்திலே ஏர்றதுக்குள்ளே கல்யாணத்தை முடிச்சுப்பிடணும்.

பார் : ஆமா ஆமா. உடனே சாவித்திரியை அழைச்சிக்கிட்டு வரச் சொல்லி எங்க அண்ணனுக்கு தபால் எழுதிப்போடுங்க.

காட்சி 7

கிராமத்தில் சாவித்திரி தன் வீட்டுத் தோட்டத்தில் உலாவிக் கொண்டிருக்கிறாள். அவளுடன் அவள் சிநேகிதிகளும் இருக்கிறார்கள்.

ஒருத்தி : ஏண்டி சாவித்திரி! எப்படி உனக்கு கல்யாணம்?

சாவி : போடி.

மற்றொருத்தி : அவளுக்கு மாப்பிள்ளை மதுரையிலே காத்துக்கிட்டிருக்காரடி.

ஒருத்தி : ஏண்டி காவேரி, சாவித்திரி பட்டணத்து மாப்பிள்ளையைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்டதும் இந்த பட்டிக்காட்டையே மறந்திடுவாளல்ல?

காவேரி : ஆமா ஆமா.

சாவித்திரியும் விளையாட்டுக்காக ஆமா ஆமா என்கிறாள்.

ஒருத்தி : ஏண்டி சாவித்திரி! ஒங்க அத்தான் எப்படி இருப்பாரு?

மறுவருடத்து : மககோட்டம் இருப்பாரு.

சாவி : இல்லேடி. ஜோரா இங்கிலீஷ் எல்லாம் பேசிக்கிட்டு தொரை மாதிரி இருப்பாரு.

மற்றவள் : ஹா...ம் ஆப்டுக்கிட்டியா! மனசில இருக்கிற ஆசை அவளை அறியாமே வெளி வந்திருச்சுடி.

எல்லோரும் சிரிக்கிறார்கள். சாவித்திரி தோட்டத்திலிருந்து கையில் சில பழங்களுடன் வீட்டுக்குள் செல்கிறாள். அவள் தந்தை கோதண்டம் அப்போது ஒரு கவரைப் பிரித்துப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

கோதண்டம் : "அருமை மைத்துனர் திரு கோதண்டம் அவர்களுக்கு பாலசுந்தரம் எழுதிக் கொண்டது. இப்பவும் எனது குமாரன் கணபதி கல்யாணம் செய்து கொள்ளச் சம்மதித்துவிட்டான்". ஹூம் கேட்டியா விசாலம்?

கோதண் : இறைவனருளால் அவன் கல்யாணம் செய்துகொள்ளச் சம்மதித்துவிட்டான்.

விசா : என்னுங்க, அதையே திருப்பித் திருப்பி படிக்கிறீங்களே.

கோத : காணுடி படிக்கிறேன். அந்த மடப்பய மவன் அப்படி எழுதியிருக்கான்.

விசா : அப்ப ஒரு பத்து வரியெ தள்ளித்தான் படியுங்களேன்.

கோத : அதுவும் சரிதான். இப்பவும் என் மகன் கல்யாணம் செய்து கொள்ளச் சம்மதித்து விட்டான். சம்மதிச்சுட்டானுமில்லலே. பீஷ்மருக்குப் பொறந்த பய!

விசா : சரி, நீங்களே படிச்சுட்டு விஷயத்தைச் சொல்லிடுங்க.

கோத : ஹூம் கேளேண்டி கதையே! என்ன திமிரு அந்தப் பயலுக்கு?

விசா : என்னுங்க?

கோத : இவன் மகன் கல்யாணம் செய்து கொள்ள சம்மதிச்சுட்டானும். அதுக்காக நம்ப பொண்ணை அழைச்சுக்கிட்டு அவுங்க வீட்டுக்குப் போகணுமாம். எப்படி போக்கத்த போக்கடா பசங்க.

விசா : அடேயப்பா இதுக்கா இப்படி குதிக்கிறீங்க?

கோத : என்னடி இது?

விசா : பின்னே என்னவாம்? ஒண்ணுக்குள்ளே ஒண்ணு. நாம அங்கே போனா என்ன, இல்லெ அவுங்க இங்கே வந்தா என்ன?

கோத : உம்.

விசா : ஆமா. அதுக்குத்தானே நம்ம சாவித்திரியை நிச்சயம் பண்ணி வச்சிருக்கோம். வெறும் சம்பிரதாயமெல்லாம் பார்க்காமே...

கோ : உம்.

விசா : காலாகாலத்திலே காரியம் முடியறதைப் பாருங்க.

கோத : அப்ப சரி. வீட்டு தேவதை சொன்னா மாட்டேன்னு சொல்ல முடியுமா? உம் கட்டு மூட்டையை.

சாவித்திரி ஹாலில் இருப்பதைப் பார்க்கிறார் கோதண்டம்.

கோத : என்னம்மாது?

சாவி : ஒண்ணுமில்லேப்பா.

கோத : விசாலம் விசாலம்!

விசா : என்னுங்க?

கோத : இந்த சாத்துக்குடி பழத்துலே நல்லதாப் பாத்து ஒரு ஐம்பது எடுத்து வை. நம்ப தோட்டத்துப் பழம்னு, பாலசுந்தரம் முழுசாவே முழுங்கிடுவான்.

விசா : ஓ இந்நேரம் இங்கியே தான் இருந்தியாம்மா?

சாவி : ஆமாம்மா.

விசா : சரி, ஒன் துணிமணியெல்லாம் எடுத்து வையம்மா.

சாவி : ஆமாம்மா. அம்மா! அப்படியே பத்மினியை நான் பார்க்கணும்மா, ரொம்ப நாளாச்சு.

விசா : மதுரையிலேதான் இருக்கப் போறே, பாத்துக்கிட்டே இரேன்.

காட்சி 8

பாலசுந்தரம், ஊரிலிருந்து வந்திருக்கும் கோதண்டம், சாவித்திரி, விசாலம் மூவரையும் வரவேற்கிருர்.

பால : கோதண்டம், இந்த வருஷம் சாத்துக்குடி ரொம்ப பிரமாதம். தேனுட்டம் இருக்குது போ.

கோதண்டம் சிரித்துக் கொள்கிருர்.

பால : அப்ப இந்த தை மாதத்திலே முகூர்த்தத்தை வச்சுக்குவோமா?

கோத : சரி.

பார் : அண்ணு, மேலே போவோமா?

கோத : ஏன் தொரை கீழே இறங்கி வரமாட்டாங்களோ?

பால : அட சரிதான் வாப்பா, நீ ஒரு விதண்டா வாதக்காரன்!

எல்லோரும் மாடிக்குப் போகின்றனர்.

மாடியில் அம்பலம், கணபதி இருவரும் இருக்கிருர்கள். பாலசுந்தரம் கோதண்டத்துக்கு அம்பலவாணனை அறிமுகப்படுத்துகிருர். பின்பு கல்யாணப் பேச்சு ஆரம்பமாகிறது. பார்வதி கணபதியிடம் பெண் வீட்டுக்காரர் வந்திருக்கும் விவரத்தைச் சொன்னதும் அவன் சீறி விழுகிருன்.

கண : என்னைக் கேக்காமெ யார் அம்மா உன்னை இந்த ஏற்பாடெல்லாம் செய்யச் சொன்னது?

பார் : பொறுமையா பேசுடா. ஏற்பாடு பண்ணினதிலே என்ன தப்பு?

கண : ஹூஹூம்!

பார் : நீதான் கல்யாணம் பண்ணிக்கறேன்னு சொன்னியே?

கண : ஆமா சொன்னேன் இந்த சொருப ராணியை பண்ணிக்கிறேன்னு.

பார் : பொண்ணை சரியாப் பார்க்காமெ ஏண்டா இப்படிக் கெடந்து ஆட்றே? அவ அழகுக்கு என்னடா குறைச்சல்?

கண : ஒண்ணும் குறைச்சலில்லே ஒரு வீசை மஞ்சளும், அரைப்படி குங்குமமும் வாங்கிக் கொடு. அப்பிக் கட்டும் அழகாயிருக்க. அம்மா இனிமே பெண்கள்ளாம் மஞ்சளை பூசிக்கக் கூடாதுன்னு ஒரு சட்டமே வரணும்.

பால : ஏண்டா அம்பலம்.

அம் : ம்.

பால : இதெல்லாம் நல்லா இருக்கா?

அம் : இல்லே!

பால : கிராமத்திலே வளர்ந்த பொண்ணு. அப்படித்தான் இருக்கும். வேணுமின்னு இவனுக்கு வேண்டியதெல்லாம் சொல்லிக்குடுத்து நாகரீகப் படுத்திக்கிட்டுமே. வயிரத்தைக் கூட பட்டை தீட்டினுதாம்பா பளபளன்னு மின்னும்.

கண : ஹூஹூம். இதை நாகரீகப் படுத்தறது, நாய் வாலை நிமித்தற மாதிரிதான். என் படிப்பென்ன, அந்தஸ்தென்ன, இவளைக் கூட்டிக்கிட்டு வெளியிலே போனு பார்க்கிறவங்க என் வீட்டுக்காரினு சொல்வாங்களா? நாலு பிரண்ட்ஸ்களுக்கு அறிமுகப் படுத்தினு ரெண்டு வார்த்தை இங்கிலீஷிலே பேசத் தெரியுமா? ஒரு கலெக்டர் வீட்டுக்கு, மினிஸ்டர் வீட்டுக்கு என்கூட வர யோக்யதை உண்டா, இவளுக்கு?

பால : ஆமா, இவரு கவர்னர் வீட்டுப் பிள்ளை. தினம் கலக்டரையும் மினிஸ்டரையும் மீட் பண்ணிக்கிட்டே இருப்பாரு. அட ஏண்டா வெறும்பயமவனே!

கண : அம்மா! அவமானம் அவமானம். ஒன் பிள்ளையினுடைய மதிப்பைக் குறைச்சு எடை போட்டிருக்கே நீ. இந்தியாவிலேயே ஏன் ஆசியாவிலேயே ஒன் பிள்ளை பெரிய அறிவாளின்னு பேர் வாங்கப் போறன். அம்மா யார் என்ன சொன்னுலும் சரி இந்த அவலட்சணக்

புடிச்ச அநாகரீகத்தை நான் இரும் பிக்கூட பார்க்க மாட்டேன்.

கோத: (கோபமாக) டேய் டேய்! நாகரீகத்திலே பொறந்து வளர்ந்த இந்த நாய் விட்டுக்குப் போகக் கூடாதுன்னுனே கேட்டியா நீ?

கண: இங்கே யாரும் நாயு மில்லே பூனையுமில்லே.

கோத: பேசினு பல்லே உடைச் சிடுவேன். நானும் பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்தேன். கடுதாசி எழுதி வரவழைச்சிட்டு இண்டலா பண்றீங்க?—சுண்டக்கா பசங்களா! என் பொண்ணைப் பார்த்து இப்படி யெல்லாம் பேச ஒனக்கு என்ன தைரியம்டா.

கண: என்ன, இதெல்லாம் மரி யாதை இல்லாமே?

கோத: மரியாதை பண்ணத் தாண்டா போறேன். ஒன் கையைக் காலே முறிச்சு, ஒனக்கு மரியாதை பண்ணலேன்னு, என் பேரே மாத்தி வச்சுக்கறேன்.

பால: அட இரப்பா கோதண் டம்! என்ன நீ கூட சின்னப் பிள்ளையா? (தடுக்கிறார்).

கோத: அடச்சீ! போங்கா னும். பொல்லாத பிள்ளையைப் பெத் துட்டான். நேத்துப் பொறந்த பய என்ன திமிரு இவனுக்கு? ஏண்டா டேய்!

அம்: என்னுங்க நீங்க பெரிய வங்க...

கோத: ஏன், இவ்வளவு நேரம் உங்களுக்கு சின்னவங்களாகத் தெரிஞ்சுதா?

அம்: ஐயையோ மன்னிச்சுக் குங்க!

கோத: உதை விழும்னு தெரிஞ்சா மன்னிப்பா கேக்கறீங்க.

கண: ஆமா?

சாவி: அப்பா, நாகரீகம் தெரிஞ் சவங்க நடந்துக்கிற முறை இது தாம்பா. நமக்கு அந்த நாகரீகம் தெரி யாது. வாங்க போகலாம்.

கோதண்டம் தன் மனைவி மகளு டன் கோபமாகச் சென்று விடுகிறார். அவர் சென்று கொண்டிருந்த டாக்ஸி பெட்ரோல் பங்குக்குச் செல்கிறது. அங்கு எதிர்பாராத விதமாக ஆனந்தரங்கம் பத்மினி யுடன் தன் காரில் வருகிறார். கோதண்டத்தைக் கண்டதும் வற் புறுத்தி அவரைத் தம் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்கிறார். கோதண்ட மும் சாவித்திரியுடன் அவர் வீட் டுக்குச் செல்கிறார்.

காட்சி 9

பாலசுந்தரம் வீட்டில், யாவரும் மனங் குழம்பி யிருக்கின்றனர். கணபதி கோதண்டத்தின் மனம் புண்ணுகும்படிப் பேசிவிட்டதை அம் பலவாணனிடம் கூறிக் கொண்டி ருக்கிறார் பாலசுந்தரம்.

பால: சொல்லேம்பா அம்பலம் நீக்கிறியே மரம்மாதிரி! பொண்ணைப் புடிக்கலேன்னு அதைச் சொல்ற முறை இதுதானு? ஒனக்கு புத்தி இத்தி இருக்கா? இதுதான் படிச்ச லக்ஷணமா? இல்லே, இதுதான் நாக ரீகமானு கேக்கறேன்? உம். ஏம்பா நான்தான் கேக்கறேன். நாகரீகம் நாகரீகன்னு என்ன அர்த்தம்? கரைச்சா குடிக்கப் போறுன்? பொண்ணு ஏதோ குடித்தனத்துக்குப் பொருத்தமா இருக்கணும், வாய்க்கு ருசியா சமைக்கணும். அவ்வளவு தானே?

அம்: அவ்வளவுதான்.

பால: அப்படித்தான் என்ன அவ பாக்கறதுக்கு விகாரமாவா இருக்கா?

கண: இல்லே, அழகு அப்படியே சொட்டுது!

பால: அட பேசாம இருடா, கபோ திப் பயமவனே.

அம்: ஆமடா.

பால: மகா அழகைக் கண்டுட டவன் மாதிரி பேசுறுன், ஏம்பா! இவன் அந்தப் பொண்ணைப் பார்த்து இப்படிப் பேசறுனே, இவன் அம் மானை நான் கல்யாணம் பண்ணிக்

இட்டு வர்றபோது இவன் பார்த்திருந்தான்னு என்ன சொல்லியிருப்பான்?

கண : வேண்டாம்னு சொல்லியிருப்பேன். அம்மாளா இருந்தா என்ன பாரா இருந்தா என்ன?

பால : டேய், இங்க பாரு! ஏதாவது பேசிக்கிட்டிருந்தே, அப்புறம் பொல்லாத கோபம் வந்திடும் எனக்கு.

பார் : இதுவே எங்க அண்ணுவா இல்லாமே முனுவது மனுஷாளாயிருந்தா என்ன ஆகியிருக்கும்?

கண : என்ன ஆயிருக்கும்?

அம் : எலும்பை ஒடிச்சு கையிலே குடுத்திருப்பான்.

கண : உம்.

அம் : அந்த மனுஷன் புடிச்ச புடியிலே சர்வநாடியும் ததிங்கிணத்தோம் போடுது.

கண : நெஜமாகவா?

அம் : டேய்!

பார் : கொஞ்ச நேரத்திலே என்னென்ன பேசிப்புட்டான். பாவம், அந்தப் பொண்ணு மனசு என்ன பாடுபடும்?

ஆனந்தரங்கம் வீட்டுக்குச் சென்ற சாவித்திரி பத்மினியிடம் மதுரைக்கு வந்த விவரத்தையும், நடந்த விவரங்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்லி வருத்தப்படுகிருள்.

சாவி : என் மனசு என்ன பாடு பட்டது தெரியுமா?

பத் : அழாதே சாவித்திரி! அழாதே. உக்காரம்மா. உம்.. பேச்சிலே நாகரீகம், நடத்தையிலே அநாகரீகம், என்னமோ இங்கிலண்ட்லே பொறந்து, அமெரிக்காவிலே படிச்சு, பாரிஸிலே வளர்ந்ததாகத் தான் நெனைச்சிக்கிறது. காட்டுமிராண்டி!

சாவி : சேச்சே...அவரை அப்படியெல்லாம் சொல்லாதே பத்மினி!

பத் : உண்மையைச் சொல்! அந்தக் கணபதியையே கல்யாணம் பண்ணிக்கணும்னு விரும்பறியா? அந்த அசம்பாவியையா? ஏன்?

சாவி : எனக்கு அறிவு தெரிஞ்ச நாளிலேருந்து அவர்தான் என்னுடைய புருஷன்னு எங்கம்மா சொல்லி வந்தாங்க.

பத் : உம்...அதிலேருந்து அவரையே மணவாளனுக மனசிலே தீர்மானம் பண்ணிட்டியாக்கும். ஹூம் கவலைப்படாதே! சாவித்திரி! எப்படியும் அந்த சத்தியவானையே உனக்குக் கல்யாணம் பண்ணி வைக்கிறேன்.

ஹாலில் ஆனந்தரங்கமும் கோதண்டமும் பேசிக்கொண்டிருக்கிருர்கள்

கோ : ஆனந்தம், சொல்றதைக் கேளு, அங்கே போட்டது போட்டபடியே வந்திருக்கோம். நாங்க இன்னைக்கு அவசியம் ஊருக்குப் போயாகணும்.

பத் : அப்பா, சாவித்திரி கொஞ்ச நாளைக்கு நம்மோட இருக்கட்டுமேப்பா.

ஆன : ரொம்ப சரி.

கோத : உம். இப்ப வேண்டாம்பா. இன்னொரு சமயம் வந்தா பத்து நாளைக்கு தங்கி விட்டுப் போகட்டும்!

ஆன : போடா முட்டாள்! மகா பொண்ணைப் பெத்தவிட்டார் இவர். இப்ப அவளை அனுப்ப முடியாது. அவளை நானே கட்டிக்கப் போறேன்.

சிவக் : (சிரித்துக் கொண்டு) மணியான யோசனை. எஜமான் இப்ப அறுபதுக்கு மேலே தானே வானப்ரஸ்தமே பொறக்குதாம்.

பத் : அப்படியே செய்யுங்கப்பா. அந்த நாகரீகப் பைத்தியத்தையும் பழிவாங்கறதுக்கு இதுதான் சரியான ஏற்பாடு. என்ன சின்னம்மா?

கோதண்டத்தின் மனைவி விசாலமும் பத்மினிக்குச் சாதகமாகவே பேசுவதால் கோதண்டம் சாவித்திரியை ஆனந்தரங்கம் வீட்டில் விட்டுச் செல்கிருர்.

காட்சி 10

பாலசுந்தரத்தின் வீட்டில் கணபதி பத்மினியை மனதில் நினைத்து அவளைப் பற்றியே சதா தனக்குத்தானே பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட அம்பலம் அவனை விசாரிக்கிறான்.

அம் : டேய்ங்கப்பா! மாஜி பிரம்மச்சாரி! நீ ரொம்ப அட்வான்ஸ்லே போயிட்டேடா. உன் காதல் படலத்தைத்தான் கொஞ்சம் சொல்லேன்.

கண : சொல்லட்டுமா?

அம் : சொல்லு.

கண : ஆ. அவள் என்னைப் பார்த்தாள். என் உடலிலே மின்சாரம் பாய்ந்ததடா! சிரித்தாள்; என் சிந்தையைப் பறிகொடுத்து விட்டேன். பேசினாள்; பேரின்ப வெள்ளத்தில் மூழ்கி விட்டேன். முழுமதியைப் பார்க்க வேண்டாம்; அவள் முகத்தைப் பார்த்தாலே போதும். செந்தாமரையைப் பார்க்க வேண்டாம்; அவள் வேல் விழிகளைப் பார்த்தாலே போதும். முத்தொளியைப் பார்க்க வேண்டாமடா முட்டாள்..

அம் : ஹூம்

கண : அவள் முறுவலைப் பார்த்தாலே போதும்.

அம் : டேய். நீ அம்பிகாபதி தம்பிடா! அயோக்யப்பயலே! நீ இவ்வளவு தூரத்துக்கு வந்தூட்டியா? மாமா மாமா (பாலசுந்தரத்தைக் கூப்பிடுகிறான். கணபதி தடுக்கிறான்.)

பாலசுந்தரம் வந்ததும் கணபதியின் காதல் விஷயத்தை அவரிடம் சொல்லவும், அவர் அம்பலவாணனையே கணபதியிடம் விவரங்களைக் கேட்கும்படிச் சொல்கிறார்.

அம் : சொல்லி அழுடா. உன் உள்ளத்தை உடைத்தெறிந்த அந்தக் கள்ளி யார் அப்பனே?

கண : இந்த ஊர் தாண்டா.

அம் : அட, ஊர் முக்கியமில்லேடா! அட்ரஸை சொல்லித் தொலை.

கண : கன்னப்ப நாயினார் தெரு, நெ. 20.

இதைக் கேட்டதும், அது பத்மினியின் விலாசம் என்று அம்பலவாணனுக்குத் தெரிந்து விடுகிறது. மேலும் அவன் விசாரிக்க ஆரம்பித்ததும், பெண் பெயர் பத்மினி என்றும் கணபதி சொல்லவே அம்பலத்தின் சந்தேகம் ஊர்ஜிதமாகி விடுகிறது. அவனுக்கு மூளை குழம்புகிறது. கணபதியின் கல்யாணத்தை முடித்து வைக்க வந்த தனக்கு, தன் கல்யாணத்திற்கே ஆபத்து வந்து விடும் போல் தோன்றவே அவன் நிலைதடுமாறுகிறான். அவனுடைய விசித்திரப் போக்கு புரியாமல் திகைக்கிறார் பாலசுந்தரம்.

கண : (அம்பலவாணனிடம்) பாரஸ்ட் ஆபீஸராயிருந்தாரே ஆனந்த ரங்கம் பிள்ளை, அவருடைய டாட்டர்னு சொல்லப்பா.

பால : ஓஹோ ஆனந்தரங்கம் பொண்ணு? சரியப்பா அம்பலம்! இத பாரு! அட நீ என்னடா திருதிருன்னு ...எல்லாம் கண்ணுவியா இருக்கப்பா. இதபாரு! இதுவாவது உறுதியா இருக்குமான்னு கேளப்பா. ஏன்னு, பெரிய எடத்து விஷயம். கோதண்டமாவது பல்லை ஒடைச்சிடுவேன்னு சொன்னான். இந்த மனுஷர்....

கண : அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்லேன்னு சொல்லப்பா.

பால . ஆஆ! அப்ப சரி நாளைக்கு காலையிலே பொண்ணு பாக்க வரதாகச் சொல்லி அனுப்பிச்சிடலாமா? சொல்லேண்டா?

கண : சரிதான்னு சொல்லேண்டா.

பால : சரி, நாளைக்கு காலையிலே எல்லோரும் பொண்ணு பார்க்கப் போறோம். என்ன பார்வதி! சரிதானே?

பார் : சரிதான்.

பத்மினி பரிக்ஷையில் பாஸாகி விட்ட செய்தி எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. அத்துடனின்றி அவளைப் பெண் பார்க்க கணபதி வரப் போவதாக ஆனந்தரங்கம் தெரியப்படுத்தவே, சாவித்திரியைப் புறக்கணித்த கணபதியை மட்டம் தட்டி புத்தி கற்பிக்

கத் தீர்மானிக்கிறள் பத்மினி. பால சுந்தரம், தன் மனைவியையும் கண பதி. அம்பலவாணன் இருவரையும் அழைத்துக் கொண்டு வருகிறர். ஆனந்தரங்கம் அவர்களை வரவேற் கிறர்.

ஆன : டேய் சிவக்கொழுந்து! சீக் கிரம் காபி குடுடா.

சிவக்கொழுந்து எல்லோருக்கும் காபி கொடுக்கிறன். பெண்ணை வரச் சொல்லவும் அவர்கள் முன் பத்மினி வந்து வணங்குகிறள். பால சுந்தரம் அவளைக் கண்டதும் அன் ெருரு நாள் தன் மீது காரை மோதி யவள் அவள்தான் என்பதை யறி கிறர்.

பால : ஏம்மா நீதானே...?

பத் : ஆமா, நானேதான். உங்க ளுக்கு உடம்புக்கு ஒண்ணுமில்லையே?

பால : எனக்கு அன்னைக்கே ஒண்ணுமில்லேம்மா, இந்தப்பய சும்மா பெரளி பண்ணிவிட்டான்.

ஆன : ஓஹோ... காரு ஆக்ஸி டெண்டுன்னு சொன்னியே...

பால : ஆமா... ஆக்ஸிடெண்டு காருக்குமில்லே, எனக்குமில்லே.

பாலசுந்தரம் கணபதியை ஆனந்தரங்கத்திற்கு அறிமுகப் படுத்துகிறர்.

பால் : பிள்ளைவாள்! இவன்தான் எம்ப பையன் கணபதி.

ஆன : அப்படியா ?

கண : எஸ்!

பத் : அவர் யாரு?

அம் : உம் என்னையா..?

கண : டேய் சும்மாயிருடா! ஹூம் இவன் எங்க அத்தை மகன்.

பத் : ஓஹோ அப்படியா! நமஸ் காரம்.

அம் : நமஸ்காரம்.

கண : பாட்டு கேக்கலாமா...

சிவ : ஓ. தைரியமாக் கேளுங்க. கிராமபோன் வைக்கட்டுமா. இல்லே ரேடியோவைத் திருப்பட்டுமா?

ஆன : அடப்போடா! புதுமடையா நம்ப குழந்தையைப் பாடச் சொல்லு ருடா...

சிவ : அப்படியா... ஐயாம் ஸாரி!

கண : இங்லீஸ்லேல்ல வருத்தப் படருரு! உங்களுக்கு டான்ஸ் தெரியுமா?

சிவ : ஏன்? நாட்டியக் கழகம் ஆரம்பிச்சிருக்கீங்களா?

முத் : ஆமா, உங்களைத்தான் கூப்பிடலாம்னு இருக்கோம் தாளம் போட. உம் சும்மா இருப்பாயா... மெதந்துகிட்டே இருக்கியே மோர்லே போட்ட மொளகா மாதிரி.

பத் : எனக்கு ஆடத் தெரியும், பாடத்தெரியும்.

கண : போதும்! வேற என்ன வேணும்?

பத் : ஒரு பெண்ணுக்கு ஆடறதும் பாடறதும் தெரிஞ்சாலே போதும்னு நெனைக்கிறீங்களா?

கண : எக்ஸாக்ட்லி!

சிவ : கரெக்ட்... அடுப்பங்கரை யிலே ஒரு ஆட்டம், படுக்கை அறை யிலே ஒரு பாட்டு.

முத் : அப்பா உன் வாயைக் கொஞ்சம் பூட்டு.

பத் : எனக்கு ஒரு சந்தேகம்.

கண : என்ன...?

பத் : பெண் பார்க்க வர்ற எல்லா ருமே மொதல் கேள்வி பெண்ணுக்கு பாடத் தெரியுமான்னுதான் கேக்க ருங்க. ஆனு கல்யாணத்துக்கு அப் புறம் எந்தப் புருஷனுவது தன்னு டைய மனைவியைப் பாடச் சொல்லி கேட்டதுண்டா?

கண : கேக்கணும். கேக்கணும்! பாடத்தெரிந்தவளைக்கல்யாணம் பண் ணிககிட்டவன் தினம் ஒரு மணி நேர மாவது அவ பாட்டைக் கேட்டு ரசிச் சாகணும்னு ஒரு சட்டமே வரணும். எப்படி?

பால : (தன் மனைவியைப் பார்த்து) ஆரம்பிச்சுட்டாண்டி. அப் புறம் என்ன பிள்ளைவாள்?

ஆன : என்ன பொண்ணைப் பிடிச்சிருக்கா?

பால : ஏண்டாப்பா என்ன ?

கண : ஓ, ரொம்ப பிடிச்சிருக்கு. எனக்கு மனைவியாக யிருக்கக்கூடிய எல்லாத் தகுதியும் இருக்கப்பா!

பத் : கொஞ்சம் இருங்கப்பா நானும் சில கேள்விகள்...

கண : கேக்கவே வேண்டாம். நான நாகரிகத்தின் எவரெஸ்ட்! சீர் திருத்த சிகரம்!

பத் : உட்காருங்க.

கண : உம்..

பத் : உக்காருங்க.

கண : தாங்ஸ். நான் பழமைக்கு அடிபணியும் பத்தாம் பசலியல்ல. பெண்ணுக்கு சம உரிமை கொடுப் பேன்.

பத் : ரொம்ப சந்தோஷம். நான் கேக்கவந்த கேள்வி அதல்ல.

கண : பின்னே ?

பத் : உம் உங்களுக்குப் பாடத் தெரியுமோ?

கண : பாட்டா! நாம்! என்ன சங் கீதப் போட்டியா நடத்தப்போறோம்?

பத் : இல்லே! நான்பாடி உங்களை மகிழ்விக்கிறமாதிரி நீங்களும் பாடி என்னை மகிழ்விக்க வேண்டும்.

கண : பாடத் தெரியாது.

பத் : போகட்டும் நாட்டியமாவது?

கண : நான்ஸென்ஸ்! இதென்ன கேள்வி?

பத் : ஆத்திரம் வேண்டாம்! நான் உங்களுக்குப் பொருத்தமான மனைவி யான்னு பரிசை செய்து பார்க்கிறீங் களே! அதைப்போல நீங்க எனக்குப் பொருத்தமான கணவன்தானான்னு பரிசை செய்து பார்க்க வேண் டாமா?

கண : உம்... அப்புறம் இன்னும் என்ன கேக்கணும்?

பத் : உங்களுக்கு என்ன உத்தி யோகம்?

கண : நான் உத்தியோகம் பார்க்க வேண்டிய அவசியமேயில்லே ஆயுள் பூராவும் ஆனந்தமா சாப்பிட டுக்கிட்டு இருக்கலாம்.

பத் : அப்பா சம்பாரிச்சு வச்ச பணத்திலே அப்படித்தானே? உழைப்பை அலட்சியப் படுத்தறது தான் நாகரிகமா?

கண : அலட்சியப்படுத்தலே; அவ சியமில்லே.

பத் : நம்ப நாட்டிலே யாராயிருந் தாலும் சக்திக்குத் தகுந்தாப்போல உழைக்காமல் சாப்பிடுறது மன்னிக்க முடியாத குற்றம்!

கண : இது மேடையிலே பேச வேண்டிய பேச்சு; நான் பிரசங்கம் கேட்கவரவில்லே.

பத் : போகட்டும். உங்களுக்குச் சமைக்கத் தெரியுமா?

கண : ஏன், நீங்க உத்தியோகம் பாக்கப் போறீங்களா?

பத் : மனைவிக்கு சமத்துவம் கொடுக்கிறது உண்மையானால் நீங் களும் சில நாளைக்குச் சமைக்கணு மில்லையா?

பத்மினி கேட்கும் கேள்விகளுக் குச் சரிவரப் பதில் சொல்லத் தெரி யாமல் விழிக்கிறான் கணபதி.

முத் : என்னாங்க எஜமான் விவா தம் முடிந்ததோ?

பால : நல்லவிதி!. நானும் கேட்டுக் கிட்டுத்தான் இருக்கேன். என்ன பிள்ளைவாள்?

ஆன : ஆ. இதோ வந்துட்டேன். ஏம்மா உனக்கு மாப்பிள்ளை பிடிக் குதா?

பத் : இல்லையப்பா.

பத்மினி துணிச்சலாகப் பதில் சொல்லிவிடவே கணபதி விரக்தி யோடு திரும்புகிறான்.

கண : அப்பா! இந்த சம்பந்தமே நமக்கு வேண்டாம் புறப்படுங்க.

03,3x N54

அம் : கரெக்ட்.

பால : இதைத் தெரிஞ்சுக்க இவ்வளவு நேரம் ஆச்சாடா, மடப்பய மவனே. எல்லாம் உன் வாயாலே வந்தவெனதாண்டா போ...அப்ப நாங்க வரோம் பிள்ளைவாள்.

(விடைபெற்றுச் செல்கிறார்கள். வீட்டினுள் உரக்கச் சிரிப்புச் சப்தம் கேட்கிறது)

ஆன : ஏம்மா. அவுங்க பொண்ணு பார்க்க வரலாமான்னு கேட்டனுப் பிச்சதுக்கு, வரச்சொல்லுங்கப் பான்னு சொன்னியே, இந்த நாடகம் ஆடறதுக்குத்தானு? எனக்கு அப்பவே சந்தேகம்.

பத் : ஆமாமப்பா... எப்படி பழிக்குப்பழி!

ஆன : உம் ..உம்...

பத் : சாவித்திரி,...சாவித்திரி! என்னடியம்மா இவ்வளவு சோகம்?

ஆன : என்ன இருந்தாலும் புருஷன்பாரு...ஆனாலும் பப்பி இத பாரு...நீ இப்படி யெல்லாம் பேசி யிருக்கக்கூடாது.. என்ன சொல்றே?

பத்மினியின் முடிவான தீர்மானத்தைத் தெரிந்து கொண்டபின், ஆனந்தரங்கம் வீட்டிலிருந்து பால சுந்தரம், பார்வதி, கணபதி, அம்பலவாணன் ஆகியோர் கிளம்புகிறார்கள். பாலசுந்தரமும் பார்வதியும் ஒரு காரிலும் அம்பலவாணனும் கணபதியும் மற்றொரு காரிலும் செல்லுகிறார்கள்.

அம் : கணபதி!

கண : அம்பலம்

அம் : அந்தக்குட்டி என்னென்னகேள்விடா கேட்டுப்புட்டா! காக்கைப் புடிங்கிக்கிட்டு சாகலாம் போல இல்லே?

கண : டேய், அவ ஒண்ணே ஒண்ணுதாண்டா கேக்க மறந்துட்டா?

அம் : என்ன ?

கண : ஒனக்கு புடவை துவைக்கத் தெரியுமான்னு...

அம் : டிரைவர், காரை நிறுத்தப்பா!

கண : ஏண்டா! இப்ப அதையும் கேக்கச் சொல்லப் போறியா...?

அம் : அந்த அகம்பாவக் காரியெப் பாத்து பழிக்குப்பழி வாங்கப்போறேன்.

வண்டி நிற்கிறது

கண : டேய், யார்ரா இவன்? கும்பகோணத்திலே அடிபட்டு, குத்தாலத்திலே மீசை துடிக்கிறது. அப்ப மழை பேஞ்சிது; இடி இடிச்சுது. பேசாம குத்துக்கல்லு மாதிரி உட்கார்ந்திருந்தியே...

அம் : இல்லேடா ... அப்ப நான் இந்த இது...ஐடியா பண்ணிக்கிட்டிருந்தேண்டா...இப்பதான் ஸ்டிரைக் காச்சு.

கண : ஆனது போதும், பேசாம வா...

அம் : இல்லெடா ... என் மனசு கேக்கலே... அவளைப்பார்த்து ஆயிரக் கணக்கான கேள்விகளை அள்ளிவீசி அவளைத் திணற அடிச்சு ஒன் காலிலே வந்து விழுந்து மன்னிப்புக் கேக்கும் படியாச் சொல்லப் போறேன்.

கண : நெஜமாவா? அப்ப சரிவா.

அம் : ஆ.. நீ எங்கேவர? அந்த வேலே வச்சுக்காதே. உனக்கு உடம்பு சரியில்லே. உடம்பை அலட்டிக் காதே அதெல்லாம் எங்கிட்ட விட்டிடு. நான் பார்த்துக்கிறேன்.. என்ன...... வரட்டுமா?...விஷ்யூ ஸக்ஸஸ்.

கணபதியிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு மீண்டும் ஆனந்தரங்கம் வீட்டுக்கு பத்மினியைக் கண்டு போக அம்பலவாணன் வருகிறான். வீட்டிலிருந்து வந்து சுற்றும் முற்றும் பார்க்கிறான். ஆனந்தரங்கம் பேசுவது காதில் விழுகிறது. அவர் தன் டிரைவரைத் தேடிக்கொண்டு வரும்போது வெளியில் அம்பலவாணன் நிற்பதைப் பார்க்கிறார்.

ஆன : யார்ராது...ஓ...கம்பிடிரைவர் இல்லையா...அடேடே அந்தக் கல்யாண கோஷ்டியிலே வந்த பயலா?

223093

அம்ப : உம்...பயலோ?

ஆன : பின்னே என்ன கிழவனா? ஆமா என்னது திருட்டுமுழி முழிச்சிக்கிட்டு நிக்கிறாயே ?

அம் : ஆமா, எனக்குத் திருட்டு முழி. இவருக்கு ராஜமுழி. உம் ஆளைப்பாரு.

ஆன : அடே, நல்லாப் பேசறானே இந்தப் பய. ஆமா மறுபடியும் இங்[illegible] எங்கே வந்தே?

அ[illegible]ங்கேயும் வரல்லே. போய் கிட்[illegible]ளிருக்கோம்.

அம்[illegible]லம் வெளியேறுகிறான். வெ[illegible]ல வரும்போது அவன் தலைமேல் ஒரு கல் விழுகிறது. அவன் திகைத்து மேலே பார்க்கவும் பத்மினியும் சாவித்திரியும் மாடியில் நிற்கிறார்கள். பத்மினி கல்லுடன் சேர்த்து அனுப்பிய காதல் கடிதம் காற்றில் பறந்து செல்லுவதைக் காண்பிக்கிறாள். அம்பலவாணன் ஓடிச் சென்று அந்தக் காகிதத்தை எடுப்பதற்குள் அது ஒரு குப்பை வண்டியில் விழுந்து விடுகிறது. தேடி எடுத்து அதைப் படிக்கிறான். அன்று மாலை பார்க்கில் தன்னைச் சந்திக்கும்படி பத்மினி எழுதிய காதல் கடிதம் அது. அம்பலவாணன் மகிழ்ச்சியுடன் திரும்புகிறான்.

பத்மினியின் செய்கையைக் கண்டு சாவித்திரி அவளை விசாரிக்கவும் அவள் தன் அந்தரங்கத்தை அவளிடம் சொல்லி விடுகிறாள்.

சாவி : என்னடி இது?

பத் : இரு இரு. அப்புறம் சொல்றேன்.

சாவி : ஆளு உள்ளேதாண்டி இருக்கே! காலேஜ்லே ஆரம்பிச்சு கல்லு வழியே அனுப்பற அளவுக்கு வந்தட்டதாக்கும் உங்க காதல், கள்ளி!

பத் : போடி!

சாவி : ஆமாம், அப்பா கிட்டே சொல்லிட்டியா?

பத் : எப்படி சொல்றது?

சாவி : எப்படி காதல் பண்ணினே?

பத் : ஹூஹூம். கல்யாண விஷயத்தைப் பற்றி அப்பா பேச்செடுத்தா தானே சொல்றதுக்கு? நானா போயி ஹூஹூம்.

அம்பலவாணன் முள் மேல் தவம் இருப்பவன் போல், பத்மினியின் வருகைக்குக் காத்திருக்கிறான். பத்மினி வருகிறாள்.

அம் : பப்பி!

பத்: உம் என்ன? உங்க நாகரிகப் பைத்தியத்துக்கு இப்பவாவது புத்தி வந்திருக்குமா?

அம் : அவனுக்குப்புத்தி வந்ததோ இல்லையோ எனக்கு உயிர் வந்தது!

பத் : அப்படின்னா?

அம் : நீ அவனைப் பிடிக்கலேன்னு சொல்ற வரைக்கும் என் உயிர் எங்கிட்டே இல்லை. தெரியுமா உனக்கு?

பத் : அப்போ அந்த ஆளை கல்யாணம் பண்ணிக்குவேன்னு நெனைச்சிங்களா?

அம் : உம்?

பத் : என்ன உம்? என் பேர்லே அவ்வளவு அவநம்பிக்கை உங்களுக்கு (அழத் தொடங்குகிறாள்)

அம் : அடடே! நீ ஸ்டார்ட் பண்ணாதே! நான் சொன்னது தப்பு மன்னிச்சுடு.

பத் : உம் சொன்னது தப்பு தானே?

அம் : ஆமா!

பத் : போடுங்க தோப்புக்கரணம்!

அம் : யாரவ! தோப்புக்கரணம் என்னது?

அம்பலம் தோப்புக்கரணம் போடுகிறான்.

பத் : பக்தா! மன்னித்தேன்.

அம் : பப்பி.

பத் : உம்.

அம் : நம்ப கல்யாணத்தைப்பத்தி உங்கப்பா கிட்டே கேட்டியா?

பத் : அப்பா கிட்டே கேட்க வெட்கமாயிருக்கே!

அம் : அப்ப ஒரு காரியம் செய்ய றேன்.

பத் : என்ன?

அம் : நானே வந்து ஒங்க அப் பாவை நேர்லே கேக்கறேன்.

பத் : எப்படி?

அம் : இந்தாப்பா ஒன் பொண்ணை எனக்கு கல்யாணம் பண்ணிக் குடுக் கிறியா இல்லியானு.

பத் : சரிதான். பொண்ணு கேக் கற லக்ஷணமா இது? கொலை பண் ணிடுவேன்னு பயமுறுத்தர மாதிரி யில்லே இருக்கு! எப்படியாவது அந்த கணபதிக்கு சாவித்திரியை கல் யாணம் பண்ணிவைக்கணும்

அம் : எப்படி முடியும்?

பத் : பஸ்ட் கிளாஸா ஒரு பிளான் போட்டிருக்கேன்.

பத்மினி தான் தீர்மானித்திருக்கும் ஒரு திட்டத்தை அம்பலவான விடம் சொல்லி, அதன்படி அவனை நடிக்கச் சொல்கிறாள். அவனும் சம் மதிக்கிறான்.

அம் : ஓ எஸ்! உன்னுடைய ஆக்ஞை எதுவானாலும் அரை நொடி யில் நிறைவேற்றக் காத்திருக்கிறேன். இதோ பத்மினிதாசன் ரெடி.

பத் : மிக்க மகிழ்ச்சி!

இருவரும் பிரிந்துசெல்கிறார்கள்.

காட்சி 11

சாவித்திரி, பத்மினியின் அந்த ரங்கத்தை நாசூக்காக ஆனந்த ரங்கத்திடம் எடுத்துச் சொல்லி, வந் திருந்த அம்பலவாணனே அவரது மாப்பிள்ளையாக வர விருக்கிறான் என்பதைச் சொல்லிவிடுகிறாள் அவ ரும் அவள் சொல்வதற்கு மறுப்புக் கூறாமல் பத்மினி தன் கணவனைத் தானே தேடிக் கொண்டதை எண்ணி மகிழ்ச்சியடைகிறார்.

சாவித்திரியை கணபதிக்கே மணம் செய்து வைக்க திட்டமிட்டு ராகினி என்ற பெயரில் அவளை ஓர் மேல் நாட்டுப் பெண்மணி போல் சிங்காரித்து கணபதியின் வீட்டுக்கு எதிர் வீட்டில் குடியிருக்கச் செய் கிறாள் பத்மினி. அவளுக்கு பத்மினி வேலையாளாக இருந்து வருகிறாள். காரில் அவர்கள் போய்க் கொண் டிருக்கும்போது கணபதியும் அம் பலமும் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். காரை நிறுத்துகிறாள் ராகினி.

ராகி : தயவு செய்து ஒரமா நடந்து போங்க!

அம் : டேய் வாடா.

ராகி : போய் சாமான்களை [illegible]ம் எடுத்துவை. உம். ரொம்ப [illegible]ன மால்லே இருக்கு. டாப் ஆ[illegible] மெ ரிக்காவிலே இருந்திட்டு இந்த ஊர்லே எப்படி இருக்கிறது?

பத் : ஆமா. உங்களுக்குத்தான் ஸ்விட்ஸர்லாந்தே பிடிக்கலையே.

ராகி : எஸ். என்ன இருந்தாலும் அமெரிக்கா மாதிரி வராது.

பத் : வராது .. வராது...

கணபதியின் வீட்டுக்கு எதிரி லுள்ள வீட்டினுள் ராகினி நுழை கிறாள். பத்மினியும் வேலைக்காரனும் பின் தொடருகிறார்கள். அவர்கள் செல்வதையே குறிப்பாகக் கவனிக் கிறான் கணபதி. ராகினியின் உருவம் அவன் மனதில் பதிந்துவிடுகிறது.

கண : அமெரிக்கா... அமெரிக்கா ...அமெரி...

அம் : டே...என்னடாது?

கண : அமெரிக்கா!

அம் : போடா உள்ளே!

கண : உம்...

அம் : போடான்னு...

கண : அமெரிக்கா!

அம் : போடாங்கறேன்!

கண : அமெரிக்கா!

கணபதி உளறிக்கொண்டே தன் வீட்டினுள் நுழைகிறான். அம்பலமும் அவனுடன் செல்கிறான்.

கண : பியூடிபுல், ஒண்டர்புல்! அமெரிக்கா அமெரிக்கா!

பால : என்னடாது?

அம் : மாமா இந்தப்பய...

கண : டேய்!

அம் : வேண்டாமா, சரி ஒண்ணுமில்லே மாமா. ரோட்லே பேரிக்கா வித்துக்கிட்டு போனு அதைப் பார்த்திட்டு இவன்...

பால : ஏண்டா, கண்டதெல்லாம் வாங்கித்தின்னு உடம்பு என்னத் துக்காகும்?

[illegible] : ஹு ஹூம்!

ப[illegible] : போங்கடா!

அம் : அதானே நானும் இவன் கிட்டே சொல்றேன்.

கணபதி அம்பலம் இருவரும் மாடிக்குச் செல்கிறார்கள்.

கண : அமெரிக்கா .அமெரிக்கா!

அம் : என்னடா?

கண : அவ இந்த லோகத்துப் பெண்ணே அல்லடா!

அம் : வேற யாருடா அவ?

கண : ஊர்வசியோ, ரம்பை தானோ, ரதிதானோ, பிரம்மன் உலகை வெல்லப்படைத்தானோ? அம்பலம்!

அம் : நாய்று!

கண : இவள் ஊர்தானிது பேர்தானிது யார்தான் அறிவார் இதை? உன்னதமாகவே வந்தாள். எந்தன் உள்ளத்தையே கொள்ளை கொண்டாள்.

அம் : ததிங்கிணத்தோம் ததிங்கிணத்தோம். சீ கழுதை, பாட்டா பாடறே? எவனாவது கேட்டு சிரிக்கப் போறாண்டா.

கண : அவளுடைய அருமை உனக்கு என்னடா தெரியும்? ஆகா என்ன அழகு!

அம் : உம்

கண : என்ன ஸ்டைல்!

அம் : ஐயோ!

கண : அமெரிக்காவிலிருந்து வந்தவடா, அமெரிக்கா அமெரிக்கா!

அம் : டேய் சும்மாயிருக்க மாட்டே? அமெரிக்கா ஆப்ரிக்கான்னு உதைப்பேன்!

கண : உனக்கென்னடா? நான் ஆயிரந்தடவை சொல்லுவேன் அமெரிக்கா அமெரிக்கா அமெரிக்கா!

ராகினி பாடுவதைக் கேட்டு கணபதி தூக்கங்கலைந்து எழுந்து விடுகிறான். அவன் அம்பலவாணனையும் எழுப்பி அவளது பாட்டைப்பற்றி பிரமாதமாகப் பேசுகிறான்.

அம் : டேய்..., டேய்....கணபதி டேய்! டேய்! ஐயையோ!

கண : டேய்!

அம் : என்னடாத்?

கண : அம்பலம், அந்த கோகிலம் எப்படியோ என் இருதயத்துக்குள்ளே புகுந்துட்டாடா!

அம் : எக்ஸ்ரே எடுத்துப் பார்ப்போமா?

கண : உம், சரி அம்பலம்! இது விளையாடறதுக்கு சமயமில்லே, எப்படியாவது நான் அவளைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கணும்டா,

அம் : உம் கல்யாணமா ?

கண : ஆமா!

அம் : அவ வீட்டு 'பட்லரா'க்கூட ஒன்னை வச்சுக்கமாட்டா.

கண : ஏண்டா?

அம் : உம், ஒன் பர்ஸனலிட்டியைப் பார்த்துத்தான்.

கண : அம்பலம், நீதான் எப்படியாவது ஏற்பாடு செய்யணும்டா. இப்பேர்ப்பட்ட அழகி எனக்குக் கிடைக்கலேன்னு, நான் பிரம்மச்சரியத்தை விட்டுத்தான் என்ன பயன்?

அம் : அடே கணபதி! கவலைப் படாதே. இதுக்கு ஒரு பஸ்ட்கிளாஸ் ஐடியா பண்றேன்.

கண : உம் பண்ணு... பண்ணு! அம்பலம் இதுக்காக நான் உனக்கு ஒரு லட்சம் தாங்ஸ் போட்றேன்...

அம் : அப்படியா? நான் உனக்கு ஒரு 'கோ மென்ஷன்' கூடப் போட மாட்டேன்! பேசாம படுத்துத் தூங்கு.

கண : தூக்கமா, எனக்கா எங்கேருந்து வரப்போகுது?

அம் : அமெரிக்காவிலிருந்து உனக்காகஸ்பெஷலா வரப்போகுது. போய் படுத்துத் தூங்கு! அட சீ போ கழுதை.

கணபதி அம்பலவாணனை வற்புறுத்தி அழைத்துக் கொண்டு எதிர்வீட்டுக்குச் செல்கிறான்.

தர்வான் : கோன் ஹை!

அம் : இவன் ஒருத்தண்டா எங்கே போனாலும் நமக்கு. ஏண்டா ஒருவேளை அவளுக்கு கல்யாணம் ஆகியிருந்தா? (தர்வானிடம் 'விசிட்டிங் கார்டைக் கொடுக்கிறான்)

கண : ஆ. சும்மா இரேண்டா. வாய மூடிக்கிட்டு.

தர் : ஜாவ்.

அம் : டேய் உள்ளே போடா. இவன் ஒருத்தன்! ஹிந்தியும் தெரியாது, தமிழும் தெரியாது.

கணபதியும் அம்பலமும் உள்ளே செல்கின்றனர்.

பத் : யாரது?

கண : ப. வந்து...

அம் : அம்மாளைப் பார்க்கணும்.

கண : ஆமா. பாக்கணும்...

பத் : உக்காருங்க...வருவாங்க.

கண : அப்படி ...

பத் : ஒண்ணுமில்லே... அம்மா வராங்க.

கண : ஓ. பேஷா வரட்டுமே! உம் (ராகினி வருவதைக் கண்டு) ஓஹோ! வாங்க வாங்க. நமஸ்காரம்! உம், குட்மார்னிங்!

ராகி : குட்மார்னிங்.

அம் : வணக்கம்.

ராகி : வணக்கம்! (கணபதியைப் பார்த்து) டேக் யுவர் ஸீட்.

கண : தாங்க்யூ. நீங்க வந்தவுடன் இந்த வீட்டுக்கே ஒரு தனிகளை ஏற்பட்டுப் போச்சே. (சிரித்தபடியே) வீட்டு அலங்காரமெல்லாம் ரொம்ப நாகரீகமா இருக்கே.

ராகி : உம். இதென்ன பிரமாதம்! உம் நீங்க அமெரிக்கா வீட்டைபார்த்திருக்கணும், நாங்க நடக்கிறதே யில்லே.

கண : பின்னே?

பத் : பறந்துகிட்டே போவோம்.

கணபதி அவள் சொல்வது புரியாமல் விழிக்கிறான்.

பத் : என்ன முழிக்கிறீங்க? லிப்ட் ஸார் லிப்ட்.

கண : ஓ! ஐ. ஸீ!!

ராகி : ஆமா. என்ன விஷயமா வந்தீங்க?

கண : உம். உம்.

அம் : உங்களுக்கு ஒரு கார் தேவைன்னு கேள்விப்பட்டு.

கண : ஆமா ஆமா. காரு தேவைன்னு கேள்விப்பட்டோம்.

ராகி : என்ன கார்?

கண : உம்.

அம் : கிரிஸ்லர்! கிரிஸ்லர்!

கண : கிரிஸ்லர், அது ரெடியா இருக்கு! நீங்க எப்ப வேணும்னாலும் வந்தா பார்க்கலாம். நான் இந்த எதித்த வீட்லேதான் இருக்கிறேன்.

ராகி : ஓ! ஆப்போஸிட் ஹவுஸ்! அங்கேகூட ஒரு வயசான அம்மா...

கண : ஆமா இருக்குது. வயசான அம்மா. அது நம்ப வீட்லே இருக்குது.

அம் : அடேடே, எவ்வளவு பெரிய...

கண : உம்.

ராகி : நான் அன்னைக்கொரு நாள் இங்கே வந்திருந்தபோது....

கண : உம்.

ராகி : எதிர்த்தவீட்டு அம்மாவைப் பார்த்தேன்.

கண : உம், அது சுத்த கர்நாடகம்!

ராகி : இருந்தாலும் தங்கமான வங்க!

கண : உம்.

ராகி : ஐ லைக் ஹர் வெரி மச்.

கண : அடடே, அப்படியா? அவுங்க என்னுடைய மதர்தான்.

ராகி : ஈஸ் இட்?

கண : உம்.

ராகி : வெரிகுட்! (திரும்பி) என்னம்மா பேபி தூங்கி முழிச்சுடுச்சா?

கண : ஆ! பேபியா?

பத்மினி மாடி வழியில் ஒரு நாய் வருவதைப் பார்க்கிறள்.

பத் : அம்மா, இதோ வருதே பேபி.

கண : அட நாயா?

பத் : நாயா சார் இது?

கண : பின்னே?

பத் : நாய்க்குட்டி சார்.

ராகி : இது ரஷ்யாவிலே வாங்கினது.

கண : அட, நீங்க ரஷ்யாவுக்குக் கூட போயிருக்கிங்களா?

பத் : உலகம் பூரா சுத்திப் பாத்திருக்கோம் ஸார். சுத்திப் பாத்திருக்கோம்.

அம் : மாடம், இவனுக்கு மேல நாட்டு நாகரீகத்திலே அபார மோகம்.

கண : எஸ். எஸ்

அம் : இந்தியாவிலே எல்லோரும் காதல் கல்யாணம் பண்ணிக்கணுங்கிறது இவனுடைய நம்பர் ஒன் அபிப்பிராயம்.

கண : கரெக்ட்டு, நான் லவ் மேரேஜ் பண்ணிக்கறதுக்காகவே இன்னும் பிரம்மச்சாரியாகவே இருக்கேன்!

ராகி : க்ரேட் ஐடியா! கண்ணம்மா ரேடியோ ஆன் பண்ணு.

டிபன் கொண்டு வந்து வைக்கப்படுகிறது. கணபதி சாப்பிட ஆரம்பிக்கிறன்.

ராகி : ஆ, தொடாதிங்க.

கண : ஆ.

ராகி : ஸ்பூன்!

அம்பலம் அடிக்கடி பத்மினியைப் பார்த்துச் சிரிப்பதை ராகினியான சாவித்திரி கவனிக்கிறள்.

கண : ஆஹா ஒண்டர்புல் காபி.

அம் : தண்ணி! தண்ணீ!

கண : ஓ!

ராகி : உங்களுக்குச் சங்கீதம் கல்லா புடிக்கும் போலிருக்கே!

கண : ஆமா ஆமா! உலகத்திலேயே உயர்ந்தது மேல் நாட்டுச் சங்கீதம் தான்.

ராகி : நோ... நோ... உலகத்திலேயே உயர்ந்தது கர்நாடக சங்கீதம் தான்...

கண : எஸ். கரெக்ட்! உலகத்திலே உயர்ந்தது கர்நாடக சங்கீதம் தான்!

ராகி : உங்களுக்குப் பாடத் தெரியுமா?

கண : ஓ தெரியுமே.

அம்பலம் வீட்டுக்குப் போகலாமென்று கணபதியைத் தூண்டவே அவன் கிளம்புகிறன்.

கண : போகலாமா? ஹூம் நாங்க வர்றேம்.

ராகி : உங்க பேரு?

கண : கணபதி.

ராகி : ரொம்ப பழைய பேரு... பேர்லே ஒரு நாகரீகம் இல்லையே

கண : ஆ, நான் மாத்திவச்சிக்கறேன். உங்க பேரு?

ராகி : ராகினிதேவி!

கண : ஆ, ராகினிதேவி! வாட் எ ஒண்டர்புல் நேம்!

அம் : டேய்! வந்த வேலையை மறந்துட்டியே?

கண : ஆ ஆமாம்! மிஸ் ராகினி தேவி! உண்மையைச் சொல்றேன். உங்களைப் பார்த்ததிலே யிருந்து என்னுடைய ...

அம் : காரு....

கண : காரு. காரு! ஆமா. நீங்க அதை எப்ப பார்க்க வர்றீங்க?

ராகி : அமெரிக்காவிலே இருக்கிற காரு வருதானு தெருஞ்சுகிட்டு அப்புறம் சொல்றேன்.

கண : தாங்ஸ்!

கணபதி வாயசைக்க பின்னல் அம்பலம் பாடுகிறான். குரல் மூலம் சந்தேகப்பட்ட பத்மினி, சாவித்திரியை கூட்டிக்கொண்டு அவர்கள் விட்டுக்கு வருகிறுள். சாவித்திரி பின்னல் நிற்பதை அம்பலம் பார்த்து விடுகிருன். கணபதி இதை அறியவில்லை.

கண : பாடித் தொலையேண்டா! அடே பாடேண்டா...

அம் : ஓ...

ராகி : ஆஹா... ஹா.... என்ன ஞானம்? என்ன சாரீரம்? என்ன இனிமை? உங்க நடிப்பு ரொம்ப பிரமாதம்! ஏன் நிறுத்திட்டீங்க? பாடுங்க!

அம் : உம். இந்தப் பயம்...

கண : உம்...

ராகி : போதும்! விளக்கம் வேண்டாம். உங்க வாழ்க்கையே இப்படித்தான் போலியா இருக்கும் போலிருக்கே! உங்க உண்மை சொருபம் தெரியாம எவ்வளவு பெரிய தவறு பண்ண இருந்தேன். உங்களைப் பார்த்ததும் நல்லவர்னு நெனைச்சேன் காதல் கொண்டேன..

அம் : ஐயையோ...

ராகி : கல்யாணம் பண்ணிக்கலாமுனு தீர்மானிச்சேன்.

அம் : அதுக்கென்ன?

ராகி : கடவுளே! இவ்வளவு பெரிய விபத்திலிருந்து என்னைக் காப்பாத்தினியே! நான் உனக்கு எப்படி நன்றி செலுத்தப்போறேன்? ஹூம்.

கண : இல்லே.. நான்.

ராகி : உம்...

ராகினி பத்மினி இருவரும் போகிருர்கள். அவர்கள் சென்றதும் அம்பலமும் கணபதியும் பேசிக்கொள்ளுகிருர்கள்.

கண : டேய்! அம்பலம், நீ நாசமாய்ப்போக! ஐயோ, என் பேர்லே காதல் கொண்டாளாமே. என்னைக் கல்யாணம் வேற பண்ணிக்கலாமுன்னு இருந்தாளேமே. ஐயோ ஓன் அபத்தமான ஐடியாவினுலே எல்லாமே குட்டிச்சுவராப் போச்சேடா.

அம் : டேய், சும்மாருடா.

கண : ஏண்டா!

அம் : நீதானே பாட்டுப்பாடனும்னு சொன்னே?

கண : ஆமா.

அம் : அதுக்காக ஒரு ஐடியா பண்ணினேன்.

கண : ஐயோ, ஐடியாவாம், மண்ணுங்கட்டி ஐடியா.

அம் : அப்படீன்னு நீயே உன் கழுதைக் குரல்லே கத்தித் தொலைச்சிருக்கலாமேடா.

கண : அப்படிச் செஞ்சிருந்தாலும் நல்லாத்தாண்டா இருந்திருக்கும். இப்ப உள்ளதே போச்சேடா. ஆஹா! அகில உலகம் பூராவும் தேடினாலும் இப்பேர்ப்பட்ட அழகி கிடைப்பாளா? ஆஹா என்ன அழகு, என்ன படிப்பு, என்ன அந்தஸ்து! ஐயோ! அமெரிக்காவிலிருந்து வந்தவடா. நீ என் அதிர்ஷ்டத்துக்கு எமனு வந்தவன்! இன்னையோட நம் சிநேகிதத்துக்கு சீட்டுக் கிழிச்சுட்டேன்.

ஆத்திரத்தில் கணபதி அம்பலவாணனைக் கடிந்து பேசிவிடுகிருன். அதன் பின் மன்னிப்பு கேட்டு அம்பலவாணன் சொன்ன யோசனைப் படிச் செய்யச் சம்மதிக்கிருன்.

கண : (பார்வதியிடம் ஓடுகிருன்) மதர் மதர்! மை டியர் மதர். பிளீஸ் ஹெல்ப் மீ!

பார் : என்னடாது? என்னென்னமோ சொல்றியே. ஐயோ கடவுளே.

கண : ஒண்ணுமில்லே மம்மா. டோன்ட் வொரி. நம்ப வீட்டுக்கு எதிர்த்த வீட்லேருந்து ஒரு பெண் வந்திருந்தாளே மிஸ். ராகினி தேவி....

பார் : மெதுவாய் பேசுடா... அவுங்க காதிலே விழுந்தா வம்பு.

கண : அவளை நான் கல்யாணம் பண்ணிக்கணும்மா.

பார் : கேட்டியா அம்பலம்..?

கண : அவன் ஒண்ணும் கேக்க வேண்டாம்மா. நீயே கேளுன்னு!

பார் : பிச்சைக்காரன் மகாராஜா வீட்டுப் பொண்ணுக்கு ஆசைப்பட்ட கதையா இருக்குந்த.

கண : அவளை நான் எப்படியாவது கல்யாணம் பண்ணிக்கணும்மா.

பார் : நம்மாலே எப்படிடா முடியும்?

கண : முடியாது! நிச்சயமா முடியாதில்லே? இதோ இப்பவே என் பின்னாலே வந்து உன பிள்ளையினுடைய பொணத்தை இணத்துக்குள்ளே பாரு.

அம் : டே...டே.. வாடா. ரொம்ப உடம்பை அலட்டிக்கிடறியே.

கண : ரைட்!

அம்: அத்தை நீங்க முயற்சி பண்ணினு ஒருவேளை நடந்தாலும் நடக்கலாம்...

பார் : சரியப்பா, பேசிப் பாக்கறேன்.

கண : எஸ்...ரொம்ப தாங்ஸ் அம்மா, தாங்ஸ் !

கணபதி ராகினி திருமணம் விமரிசையாக நடைபெறுகிறது. வீட்டில் ராகினியைத் தேடி அலையும் கணபதியை அம்பலவாணன் கேலி செய்கிறான்.

அம் : டேய்...

கண : உம்...

அம் : என்ன. குட்டி போட்ட பூனை மாதிரி அங்கேயும் இங்கேயும் காத்துகிட்டிருக்கே...

கண : என்னத்தைச் சொல்றது போ. ராகினிகிட்டே ஒரு 'பைவ் மினிட்ஸ்' அப்படி ஜாலியா பேசணும்னு முயற்சி பண்றேன்.

அம் : ரொம்ப பரிதாபம்தாண்டா.

கண : என்னடா...... என்னமோ கல்யாணமாச்சு, தம்பதிகளை அப்படி தனியா விட்டோம்கிறது வேண்டாம்! சேச்சே! இனிமே தாலிகட்டி முடிஞ்சவுடனே விருந்தாளிகள்ளாம் வீட்டைக் காலி பண்ணணும்னு ஒரு சட்டம் வரணும்!

அம் : ஆமாண்டா... உன்னை மாதிரி மூளையில்லாமே பேசற பசங்களையெல்லாம் ஜெயில்லே புடிச்சு போடணும்னு ஒரு சட்டம் வரணும்.

கண : கரெக்ட்.

அம் : போடா... ராகினி மூணுவது அறையிலே இருப்பா. போய்ப்பாரு

கண : தாங்க்யூ!

கணபதி ராகினியைச் சந்திக்க பல அறைகளிலும் அவளைத்தேடி அலைகிறான். முடிவில் அவள் இருக்குமிடத்தைக் கண்டுபிடித்து விடுகிறான். பின்பு அவளைக்கூட்டிக் கொண்டு 'ஹனிமூன்' போகக் காரில்கிளம்புகிறான். கல்யாணக் கங்கணத்தையும் கழட்டாமல் கிளம்பி விடுகிறான்.

பார்: என்னுங்க, என்னுங்க உங்களைத்தானே?

பால : ஹூ. ம்..!

பார் : ராகினியை இழுத்துக்கிட்டு. எங்கேயோ போறான், உங்க பிள்ளை!

பால : அவ்வளவுதானே, இதுக்காகவா இப்படி அலர்றே? அடிபோடி பைத்தியம்! சின்னஞ் சிறுசுக அப்படித்தானே சந்தோஷமா இருக்கணும்.

கோதண்டம் ஆனந்தரங்கத்திடம் தன் மகளின் கல்யாணம் நடந்துவிட்டதைக் குறித்து மகிழ்ச்சியுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். கல்யாண வீட்டிலிருந்து எல்லோரும் பிரிந்து செல்கின்றனர்.

— காட்சி 12

கணபதி ராகினியுடன் உல்லாசமாகக் காரில் போய்க் கொண்டிருக்கிறான்.

கண : ஆமாம், உன் வேலைக்காரி எங்கே?

ராகி : ஹாம்! வேலைக்காரியா? நான் அவளுக்கு அப்பவே லீவு கொடுத்து அனுப்பிட்டேனே,

கண : ஆமாம், அவளும் சந்தோஷமா இருக்கட்டும்.

ராகி : ஆமா.

ஓடிக்கொண்டிருந்த கார் திடீரென்று நின்று விடுகிறது. அங்கே இருந்த சிறுவர்கள் நின்றுவிட்ட காரையும், கணபதியையும் பார்த்து கேலி செய்யவே அவன் அவர்களை மிரட்டுகிறான்.

பையன் : டேய் காரு மக்கர் பண்ணுது டோய்!

கண : என்னடா, கேலியா பண்றீங்க? பேசாமப் போறீங்களா இல்லை உங்களையும் புடிச்சு சாக்குப் பைக்குள்ளே போட்டுடவா? காருக்குள்ளே எத்தனை பசங்க இருக்காங்க தெரியுமில்லே,

பைய : டேய்! பிள்ளை புடிக்கிற ஆளுடா இவன். வாங்கடா போகலாம்.

கணபதி ராகினியை ஆக்ஸிலேடரை மிதிக்கும்படிச் சொல்லுகிறான். அவன் 'ஹாண்டில்' போட்டு முடிந்ததும், அதன்படி ராகினி ஆக்ஸிலேடரை பலமாக அழுத்தியதால் கார் கிளம்பிவிடுகிறது. கணபதி கீழே நின்றபடி 'ராகினி ராகினி' என்று கூச்சலிடுகிறான். கார் நிற்காமல் போய்க்கொண்டே இருக்கிறது.

கண : ஹாம்... அமெரிக்காவிலே கார் ஓட்டினவளுக்கு இதென்ன பிரமாதம்? ஜாலியா அப்படிப் போயிட்டுத்தான் திரும்பி வரட்டும் வரட்டும்...

பைய : அய்யாவை வுட்டுட்டு அம்மா ஓடிட்டாங்கடோய்!

ம. பைய : ஆமடோய்!

ஒருவன் : என்னடா, என்னடா,

பைய : மாமா, இந்த ஆளு எங்களையெல்லாம் புடிச்சு சாக்குப் பையிலே போட்டுக்குவேன்னு சொல்லுரு...மாமா!

கி. வாசி : ஆ...

பைய : காருக்குள்ளே கூட அஞ்சாறு பசங்கள் சாக்கு மூட்டைக்குள்ளே இருக்காங்களாம்.

கி வாசி : காரு எங்கேடா போச்சு ?

பைய : அதுதான் பசங்களோட போயிடுச்சே...

கிராமஜனங்கள் கோபங்கொண்டு பிள்ளைபிடித்துச் செல்பவன்தான் கணபதி, என்று தீர்மானித்து, அவனைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு கிராமச் சாவடிக்குச் செல்கின்றனர். அங்கு அவனை அடித்து மிரட்டி, கடத்திச் சென்ற குழந்தைகளைப் பற்றிய விவரம் கேட்கின்றனர். நிரபராதியான கணபதி சந்தர்ப்ப வசமாகச் சிக்கிக் கொண்டு விழிக்கிறான்.

கண: அடிக்காதையா! நான் ஒரு பாவத்தையும் அறியேனய்யா.

கி. வாசி : பார்த்தியாண்ணே. நம்மகிட்டே என்ன சொன்னான்?

கண : நீங்கள்ளாம் கேட்டீங்களேனு நான் சும்மா விளையாட்டுக்குச் சொன்னேன்.

ஒரு : வெளையாட்டாமில்லே வெளையாட்டு! அண்ணே ஒழுங்கா பதில் சொல்லல்லே இழுத்துக்கிட்டு வாங்க சாவடிக்கு!

சாவடியில் அவனைக் கட்டிப் போட்டுவிட்டு மிரட்டுகிறார்கள்.

ஒரு : ஓட்டச்சாண் இருந்துகிட்டு அடிக்கவா செய்யறே?

கண : எல்லோரும் சேர்ந்து அடிக்காதீங்க. ஒவ்வொருத்தரா அடிங்க. உயிருபோயிடும்.

ஒருத் : டேய்! கையை ஒடிச்சிடுவேன.

மற் : கண்ணை தோண்டிடுவேன்.

கண : ஐயா... எனக்கு ஒண்ணுமே தெரியாது.

ஒருத் : அவவன் படாத பாடு பட்டுப் புள்ளெயைப் பெத்தா, நீ பருந்துமாதிரி வந்து கொத்திகிட்டா போறே?

கணபதி தன் பேச்சையும், உடைகளையும் குறிப்பிட்டு தான் நாணயமானவன் என்று சொல்லி அவர்களை நம்ப வைக்க முயற்சிக்கிறான். ஆனால் அவர்கள் அவனை நம்புவதில்லை.

கி. வாசி : அண்ணே! இவன் கையிலே பார்த்தியா ... இதான் பிள்ளை வசியம் பண்ற மந்திரக் கயிறு.

கண : ஐயா, எனக்கு நேத்தித் தான் கல்யாணம் ஆச்சு! இது கங்கணக் கயிறப்பா.

ஒருத் : ஆ, புளுகுறான் நம்பாதே! கங்கணத்தை அவுக்காமே எங்கேயாவது மாப்பிள்ளையை அனுப்புவாங்களா?

மற் : ஆமாம். பெரிசாப்புளுகுறான்.

கணபதியின் வார்த்தையில் கடைசிவரை நம்பிக்கை வைக்காத கிராம ஜனங்கள் அவனைத் தனியாக சாவடியில் அடைத்து வைத்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள்.

கண : இந்தமாதிரி ஆளைத் தெரியாம அவஸ்தை படுத்தறவங்களுக்கெல்லாம் ஆயுள் தண்டனை கொடுக்கணும்னு அவசரச் சட்டம் வரக்கூடாதா? கடவுளே கடவுளே!

காட்சி 13

அம்பலவாணன் சமையல்காரன் வேஷத்தில் ஆனந்தரங்கம் வீட்டுக்குச் சென்று வேலை கேட்கிறான். முதலில் பத்மினியைத்தான் அங்கு சந்திக்கிறான்.

அம் : அம்மா.

பத் : யாரு?

அம்: ஏதாவது வேலை!

பத் : சரிதான்! வேலை கேட்கிறதுக்கு வீட்டுக்குள்ளேயே வந்துட்டியே? நல்லா இருக்கப்பா! பார்த்தா இப்படிச் சொல்றது. பார்க்கலேன்னு எதையாவது அபேஸ் பண்ணிக்கிட்டுப் போறது. போ போ! இங்கே ஒண்ணும் வேலை இல்லை.

உடனே அவன் தன் முகத்திலிருந்த ஒட்டு மீசையை எடுக்கவே அடையாளம் கண்டு கொள்ளுகிறாள் பத்மினி.

அம் : எப்படி?

பத் : என்ன தைரியம் உங்களுக்கு! அப்பா பார்த்தா என்ன ஆகும்?

அம் : ஒண்ணும் ஆகாம இருக்கத்தான் இந்த ஒட்டு மீசை.

பத்மினி தானாகவே சமையல்கார வேஷத்திலிருக்கும் அம்பலவாணனைத் தன் தகப்பனாரிடம் அழைத்துச் செல்கிறாள். அதிருஷ்டவசமாக அவனுக்கு அங்கு சமையல்காரன் வேலை கிடைத்து விடுகிறது! காபி மட்டும் போடத் தெரிந்த அம்பலவாணனுக்கு சமையல் வேலை கடினமாக இருக்கிறது. கையில் கஞ்சி கொட்டிப் புண்ணாகிவிடுகிறது.

அம் : தாயே புண்ணியவதி! நல்ல உத்தியோகம் வாங்கிக் கொடுத்தே. சாப்பிடறதைத் தவிர சமையல் சம்பந்தமாய் எனக்கு ஒரு எளவும் தெரியாதே. போதும்! போதும், இப்பவே உங்க அப்பா கிட்டே போயி உண்மையைச் சொல்லி விடறேன்.

பத் : ஐயையோ, என் கதி என்னவாகும்?

பத்மினி கஞ்சி கொட்டிய இடத்தில் எண்ணை தடவுகிறாள்.

அம் : ஆஹா! ஐயோ! வியாதியஸ்தர்களைக் கவனிக்க பொம்பளைங்களை நர்ஸாப் போட்டானே, அவன் இப்ப இருந்தா அவனுக்கு ஒரு கோயில் கட்டி, அதிலே அவனைத் தூக்கி வச்சுக் கும்பிடுவேன்.

பத் ; உம்....

அம் : ஒன் கையாலே உபசரணை பண்ணிக்கிறதுக்கு என் காலைக்கூட நெருப்பிலே வச்சிக்கலாமின்னு தோணுது.

பத் : உம்.

அம் : ஓஹோ! அவ்வளவு தூரம் ஆயிப் போச்சா? அப்ப உன் அப்பா கிட்ட நான் யாருன்னு சொல்லிடுவேன்.

பத் : சொல்லிக்கிங்க.

அம் : உம். சொல்லிக்கவா? இங்தாங்க நான் யாரு தெரியுமில்ல.

இருவரும் சிரிக்கிருர்கள்.

பத் : சரிதான். இப்படியே விருந்தா சாப்பாடு கூப்பாடுதான். மேலேயிருந்து அரிசியை எடுங்க.

அம்பலம் அரிசி எடுக்க பரணை மேல் ஏறுகிருன். அதற்குள் ஆனந்தரங்கம் கூப்பிடுகிருர்.

ஆன : ஏய் மண்ணுங்கட்டி !

பத்மினி சமையல்காரன் வேஷத்திலிருக்கும் அம்பலவாணனை உடனே ஆனந்தரங்கத்திடம் போகச் சொல்கிருள். பத்மினி சமையலறையிலிருப்பதும் அவருக்குத் தெரிகிறது.

ஆன : அம்மா பத்மினி ! பத்மினி!

பத் : என்னப்பா?

ஆன : அங்கே என்னம்மா பண்றே?

பத் : அவருக்கு 'ஹெல்ப்'... அந்த புது சமையக்காரனுக்கு எந்தெந்த சாமான் எங்கெங்கே இருக்குனு சொல்லிக்கிட்டிருந்தேம்பா.

இதற்குள் சமையல்கார வேஷத்திலிருக்கும் அம்பலவாணன் மீசையை எடுத்துவிட்டு ஓடுகிருன். அதைப் பார்த்து பத்மினி உண்மை வெளியாகி விடுமோ என்று திகைக்கிருள்.

பத் : ஐயையோ.

அம் : இது வேறே.

ஆனந்தரங்கத்திற்கு 'போன் கால்' வரவே அவர் ரிஸீவரை எடுத்துப் பேசுகிருர்.

ஆன: ஹலோ! யாரு? நமஸ்காரம்! மாப்பிள்ளேயே அழைச்சுக்கிட்டு மத்தியானம் வறீங்களா?பலே பலே. மாப்பிள்ளேயினுடைய போட்டோவைப் பார்த்தோம்! அதோட மாப்பிள்ளையை முன்னடியே பத்மினிக்குக்கூடத் தெரியுமாம். ஓஹோ அதுக்கென்ன? சீக்கிரம் கல்யாணத்தை முடிச்சிடலாம்...

ஆனந்தரங்கம் 'மாப்பிள்ளேயினுடைய போட்டோவைப் பார்த்தோம். எனக்கும் பத்மினிக்கும் பரம திருப்தி' என்று போனில் சொன்னதைக் கேட்டுவிட்ட அம்பலத்தின் மனம் ஏமாற்றத்தால் வருந்துகிறது.

அம் : வஞ்சகி !

அம்பலவாணன் மனமொடிந்து போய் பத்மினிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி வைத்துவிட்டு யாருக்கும் சொல்லாமல் போய்விடுகிருன். பத்மினி கடிதத்தைப் படிக்கிருள்.

"இனிக்க இனிக்கப் பேசி என்னை ஏமாற்றி விட்டாயே மோசக்காரி. உன் கபட நாடகத்தைப் புரிந்து கொண்டேன். நீ தேர்ந்தெடுத்திருக்கும் புதிய காதலனையாவது கை விடாது ஏற்றுக்கொள்."

பத் : ஐயோ அப்பா. அப்பா!

ஆனந் : என்னம்மா?

பத் : எங்கேயோ போய்ட்டாரப்பா. இவர்தாம்ப்பா...

ஆன : அம்பலம். தெரியும்மா.

ஆன : நீங்க பேசினதை யெல்லாம் நான் கேட்டுக்கிட்டுதானம்மா இருந்தேன். சும்மா தமாஷ் பண்ணலாமுன்னு நெனேச்சா, இந்தப்பய...

பத் : இப்ப என்னப்பா பண்றது?

ஆன : கவலைப்படாதேம்மா! அவன் பாலசுந்தரம் வீட்டுக்குத்தான் போயிருப்பான், புறப்படு!

காட்சி 14

பாலசுந்தரம் வீட்டில் கணபதி, ராகினி இருவரும் ஹனிமூன் சென்று திரும்பி வராததால் எல்லோரும் கவலையே உருவாய் உட்கார்ந்திருக்கின்றனர். பார்வதி அம்பலவாணனிடம் தன் துயரத்தைச் சொல்கிருள்.

பார் : அம்பலம்! சேத்துப் போனவங்களே இன்னும் காணுமேப்பா!

அம் : யாரு?

பால : அதான் கணபதியும், சாவித்திரியும்!

அம் : அப்படியா ?

கோத: எங்கே கூட்டிக்கிட்டுப் போயிட்டானோ. தெரியலையே?

பால: சந்திரமண்டலத்துக்கு! உனக்கென்னையா அதைப்பத்தி? அவன் பொண்டாட்டி: அவன் இஷ்டம்!

கோத: மடத்தனமா பேசாதேங் காணும்! அப்புறம் எனக்கு கோபம் வரப்போறது!

அம்: இந்தாங்க, நீங்க என்னுங்க இப்படியெல்லாம் பேசிக்கிட்டு!

கோத: பின்னே பாரேன். ஏம்பா ஒரு வேளை அவனுக்கு ராகினி சாவித்திரிதான்னு தெரிஞ்சு கழுத்தை கிழுத்தை நெரிச்சுப் போட்டிருப் பானோ?

அம்: உம்! நீங்கள்ளாம் நிம்மதியா இருங்க! நான் போயி அவன் எங்கே யிருந்தாலும் தேடி அழைச்சிட்டு வறேன்.

கணபதியைத் தேடிவரச் செல் லும் அம்பலவாணனை, ஆனந்தரங் கமும் பத்மினியும் அதிர்ஷ்டவச மாகச் சந்திக்கவே, தான் பரிகாச மாகச் செய்ததையெல்லாம் மன் னிக்கும்படி கேட்கிறார் ஆனந்தரங் கம். அவர்களும் கணபதியைத் தேடிவர அம்பலத்துடன் கிளம்பு கின்றனர். வழியில் விபத்துக்குள் ளானுற் போல நிற்கும் கணபதின் காரைச்சுற்றி போலீஸ்காரர்கள் நிற்கின்றனர்.

அம்: ஏம்பா, ஏதாவது ஆக்ஸி டெண்டா? காரிலே வந்தவங்களுக்கு என்ன ஆச்சு?

போலீ: அதெல்லாம் அபாயம் ஒண்ணுமில்லே ஸார்! பெரியபண்ணை முதலியார் வீட்டுக்குப் போனீங் கன்னு எல்லாம் விபரமாய்த் தெரி யும்.

ஏற்கனவே பெரியபண்ணை முதலி யார் ஆனந்தரங்கத்துக்குப் பரிச்சய மானதால், அவரிடம் முழுவிபரம் கேட்டறிய விரைகிறார்கள். அங்கு போனதும், ராகினி காரில் மூர்ச்சை யாகக்கிடந்ததாகவும் கணபதி யைப்பற்றி ஒரு விவரமும் தெரிய வில்லையென்றும் முதலியார் சொல் லவே, ராகினி விஷயமாக கோதண் டத்திற்கும் பாலசுந்தரத்துக்கும் தந்தி அனுப்பப்படுகிறது.

காட்சி 15

கணபதி சாவடியில் தனியாக இருந்து கொண்டு புலம்புகிறான்.

கண: ஐயோ! என் கதி இப் படியா ஆகணும்? ராகினி! நீ என்னை எங்கெல்லாம் தேடி அலையறியோ? ஐயோ, ஒரு வேளை கார் பிரேக் போடத் தெரியாமல் தவிக்கிறியோ? இருக்கும்! இருக்கும். ராகினி ராகினி! கல்யாணம் பண்ணியும் பிரம் மச்சாரியா நான்? ஐயோ.

கிராமவாசிகள் சாவடிக்கு வரு கின்றனர்.

கண: ராகினி!

ஒருவன்: டேய்!

கண: ராகினி!

ஒரு: டேய்!

கண: அட ஏண்டா. ஐயோ என்னய்யா?

ஒரு: ஒழுங்கா உண்மையைச் சொல்லு!

கண: ஹூ ஹூம்! இப்ப என்ன பொய்யா சொல்லிக்கிட்டிருக்கேன்?

ஒரு: ஒழுங்கா உண்மையைச் சொல்லமாட்டே?

கண: மாட்டேன்.

ஒரு: அப்ப நீ இங்கேயே இடா!

கண: (ஆத்திரத்துடன்) இருக் கேன் போ! (கிராமவாசி கிளம்பு கிறான்) ஐயோ... ஐயா! இனிமே சொல்லலையா? ராகினி! ராகினி!

ஒரு: அண்ணே! மந்திரம் பண்ணுறன்!

நாட்டாண்மை: தம்பி! போலி ஸைக் கூப்பிட போனவங்க என்ன ஆனுங்க?

ஒரு: அஞ்சுமைல் போயிட்டு வர வேண்டாமா?

நாட்: பெத்தவங்க வயிறு எரிய எரிய, பிள்ளைங்களைப் புடிச்சிக்கிட்

டுப்போன இந்தப் பாவியை சும்மா விடக்கூடாது!

ஒரு : ஏன் அண்ணே, சப்தத்தையே காணோமே?

கிராமச்சாவடியில் தள்ளப்பட்ட கணபதி அங்கிருந்து ஒரு வழியாகத் தப்பி ஓடவே கிராமவாசிகளும் போலீஸாரும் அவனைத் துரத்துகின்றனர். அவன் அவர்களிடமிருந்து தப்புவதற்காக ஒரு குதிரைமேல் ஏறி அதைத் துரத்துகிறன். அது ஒரு சர்க்கஸ் குதிரை. ஆள் ஏறி உட்காரவே கம்பெனி கூடாரத்தை நோக்கி ஓடுகிறது அது. அதற்கிடையே அதைக் காணுத பழுன் அதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறன். அது வந்ததும் தமாஷாக இருக்கவே கணபதி சர்க்கஸில் இருந்தாக வேண்டும் என்று கம்பெனியார் வற்புறுத்துகின்றனர்.

காட்சி 16

ராகினி நிலைமையைக் கண்டு கோதண்டம் திகைக்கிருர்.

கோ : ஏம்பா, ஆனந்தம்! எதனுலே இப்படி ஏற்பட்டதாம்?

ஆன : திடீர்னு ஏற்பட்ட அதிர்ச்சினுலே இப்படி ஏற்பட்டதன்னு டாக்டர் சொல்லிருர்.

கோத : நான் அப்பவே சொன்னேன்! கேட்டீங்களா. அந்தப் பய கணபதிதான் சாவித்திரின்னு தெரிஞ்சு பயமுறுத்திட்டு ஓடிட்டான். அட பாவிகளா! எல்லோருமாச் சேர்ந்து எம்பொண்ணை இந்த கதிக்கு ஆளாக்கிட்டீங்களே. நீங்க நல்லா இருப்பீங்களா?

பால : அட பதருதேப்பா. உன் பொண்ணுக்கு ஒரு ஆபத்தும் வந்திடாதப்பா.

கோதண்டம் அவர் சொல்வதை லக்ஷியம் செய்யாமல் கோபிக்கிருர்.

பால : ஏம்பா அம்பலம், கணபதியைப் பத்தி ஏதாவது தகவல் தெரிஞ்சுதா?

அம் : ஒரு தகவலும் தெரியலே மாமா. எல்லா பத்திரிகைகளிலும் விளம்பரம் பண்ணியிருக்கேன்.

பாா : சாவித்திரி (சாவித்திரி அலறுகிருள்)

ஒரு பையன் ஒரு கடிதத்தைக் கொண்டுவந்து போட்டுவிட்டுப் போகிருன்.

கணபதியை காமெடியனுக நடிக்க வேண்டுமென்றும், அவனுல் தங்களுக்கு நல்ல வசூலாகிறதென்றும் சர்க்கஸ் கோஷ்டியினர் வற்புறுத்தவே அவனுல் அங்கிருந்து மீள முடிவதில்லை.

பழு : நீங்க வெளியே போனீங்கன்னு இந்த கிராமத்து ஜனங்க அப்படியே குளோஸ் பண்ணிடுவாங்க.

கண : ஐயோ பகவானே! நம்ம இந்தியாவிலே கிராமமே இருக்கக் கூடாதுன்னு ஒரு சட்டம் வரக் கூடாதா..?

சர்க்கஸ் பார்க்க அம்பலம், ராகினி, பத்மினி மூவரும் வருகிருர்கள். நடக்கவிருக்கும் ஒரு காட்சியைப்பற்றி சர்க்கஸ் மானேஜர் அறிவிக்கிருர்.

சர்க்கஸ் மானேஜர் : மோட்டார் பைக் ஜம்ப்! மோட்டார் பைக் ஜம்ப். இந்த பலகைக்கும் அந்தப் பலகைக்கும் இடையிலிருப்பது இருபது அடி தூரம். இதைத் தாண்டப் போகிருர். எமனேடு போராடப் போகிருர். இந்த பயங்கர நிகழ்ச்சியை கவனியுங்கள்.

இந்த அறிவிப்பைக் கேட்டதும் சாவித்திரியான ராகினி மயக்கமடைந்து விடுகிருள்.

பத் : சாவித்திரி சாவித்திரி!

அம் : சோடா சோடா.

ராகி : (மயக்கம் தெளிந்து) பத்மினி! நாம இப்பஎங்கே இருக்கோம்? நாம் ஓட்டி வந்த கார் எங்கே? அவர் எங்கே?

பத் : எல்லோரும் சௌக்யமா இருக்காங்க. நீ கொஞ்சம் மூர்ச்சையாயிருந்தே. அவ்வளவுதான். வா போகலாம்.

கணபதியின் குதிரை சவாரி நிகழ்ச்சியில் அவனைக் கண்டு

கொண்டு விட்ட மூவரும், அவன் குதிரையிலிருந்து தவறிவிழுந்ததும் அவனைத் தங்களுடன் அழைத்துச் செல்லக் கிளம்புகிறர்கள்.

பண்ணை முதலியார் வீட்டுக்கு கணபதி கொண்டுவரப் படுகிறன். அவனுக்கு வைத்தியம் செய்ய டாக்டர் வருகிறர்.

அம் : டேய்!

கண : அம்பலம்!

டாக் : சூடா கொஞ்சம் காப்பி!

அம் : காப்பி.

ராகினி காப்பிகொண்டுவரச் செல்கிறள்.

கண : அப்பா! நீங்க எப்ப வந்திங்க?

பால : எல்லாம் அப்புறம் பேசலாம், சும்மா இருப்பா!

கண : அம்மா, ஹலோ ராகினி!

டாக் : அடேடே! இன்னும் ஒரு மாசத்துக்கு அந்த கையைத் தூக்கக் கூடாது.

கண : அட பாவி, நம்ப இந்தியாவிலே டாக்டர்களே இருக்கக் கூடாதுனு ..

அம் : ஒரு சட்டம் பண்ணுவோம்! இப்ப சும்மா இரு!

டாக் : என்ன ஸார் இது?

அம் : ஒண்ணுமில்லே சார். அவருக்குக் கொஞ்சம சட்டப்பைத்தியம்.

கண : அடடே, வாங்க மாமா!

கோத : ஆமாப்பா!

கண : வாங்க அத்தே ,ராகினி! அவுங்க பாரு தெரியுமோ, அவுங்க தான எங்க மாமா, எங்க அத்தை.

ராகி : ஓ ஐஸி! ஹௌ டு யூ டூ?

கோத ; என்னது?

அம் : ஒண்ணுமில்லீங்க! இங்கிலீஷ் பாணியிலே உங்களை அறிமுகப் படுத்தருரு.

ஒரு மாதிரியாக அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து மன அமைதியுடன் இருக்க அப்போது தான் முடிகிறது.

காட்சி 17

பாலசுந்தரத்திடம் பத்மினி கல்யாண விஷயமாகப் பேசுகிருர். ஆனந்தரங்கம் 'மாப்பிள்ளை யார்' என்று அவர் கேட்கும்போது, அம்பலம் தானகவே 'மாப்பிள்ளை' என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிருன். கணபதிக்கும் விவரம் தெரிகிறது. அம்பலம்-பத்மினி கல்யாணம் விமரிசையாக நடக்கிறது.

கண : (ராகினிதேவியிடம்) ஹலோ டார்லிங் ராகினி!

ராகி : இதோ வந்துட்டேன்.

கண : ஆ சாவித்திரியா நாகரீகத்தின் சிகரமாகக் காக்ஷியளித்த ராகினி சாவித்திரியா!

சாவி : ஆமாம். உங்களாலே வெறுக்கப்பட்ட அந்தப் பட்டிக்காட்டுப் பெண் சாவித்திரி நான்தான். இதோ நீங்கள் பூஜித்து வரும் ராகினி.

கண : என்ன, வெறும் வேஷத்தையும் ஆடம்பரத்தையுமா இத்தனை நாள் நாக?கம்னு நெனைச்சுக் கிட்டிருந்தேன்.

சாவி ; ரெண்டுபேர்லே உங்களுக்கு யார் தேவை.

கண : சாவித்திரி. நீ தான் எனக்குத் தேவை. உள்ளத்திலே அழகு நிறைந்த உண்மை நாகரீகப் பெண்ணுகிய இந்த சாவித்திரி தான் எனக்குத் தேவை. நீ எனக்கு மனைவி மட்டுமல்ல. போலி நாகரீகத்திலே பஞ்சடைந்து போயிருந்த என் கண்களைத் திறந்துவிட்ட குரு.

சாவி : இத்தனை நாள் உங்களை ஏமாத்தினதுக்கு என்னை மன்னிச்சுடுங்க. (அவன் காலில் விழுகிருள்.)

கண : உன் மனசை புண்படுத்திட்டேன், நீ தான் என்னை மன்னிக்கணும் சாவித்திரி.

கணபதி பிரம்மச்சாரியாக வாழ முயல்கிருன். அதில் தோல்வியுற்று கல்யாணம் செய்து கொண்டான். கிரகஸ்தனுக வாழ ஆசைப்பட்டான்; ஆனல் 'கல்யாணம் பண்ணியும் பிரம்மச்சாரி'யாக வாழ நேரிட்டது. நல்லவேளை! முடிவு சுபம்தான்! அவன் தன் மனைவியோடு வாழ முடிகிறது.

ஆரணி—குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதிய நாவல்கள்

ஞான செல்வாம்பாள் 5—பாகங்கள்	9	10
இரத்தினபுரி இரகசியம் 9—பாகம்	18	14
பவளத் தீவு 2—பாகம்	3	12
மின்சார மாயவன்	2	0
மதன பூஷணம்	2	0
கனக பூஷணம் 2—பாகம்	4	0
இந்திராபாய்	3	0
தேவசுந்தரி	2	0
அமராவதி 2—பாகம்	5	0
ஆனந்தஸிங்	2	0
கடற்கொள்ளைக்காரன் 2—பாகங்கள்	4	0
கமலசேகரன்	2	8
மதனாம்பாள் 2—பாகம்	4	0
ஆனந்தஸிங்கின் அஷ்ட ஜெயங்கள்	2	0
இரத்தினாபாய்	2	0
இராஜாமணி	2	8
சந்திராபாய்	2	8
பத்மாசனி	1	0
வீரநாதன்	0	12
அம்பாலிகை	0	14
குணசுந்திரன்	1	0
கிருஷ்ணாசிங்	1	0
தினகரசுந்தரி	1	8
லோகநாயகி	1	0
கற்பகச் சோலையின் அற்புதக் கொலை	2	0
மஞ்சள் அறையின் மர்மம்	2	0
சுவர்ணாம்பாள்	0	12
தபால் கொள்ளைக்காரர்கள்	1	0
விளையாட்டுச்சாமான்	1	6
பூங்கோதை	0	12
கற்கோட்டை	0	8
அரசூர் லக்ஷ்மணன்	3	0

நாகபுரியின் நாகரீகம் 1, 2—பாகங்கள் ரூபா 3 8 0

3-ம் பாகம் கிடையாது.

மோகன் அன் கம்பெனி, புத்தக வியாபாரிகள்

43, லிங்கிச் செட்டி தெரு, சென்னை—1

ஜகன்மோகினி வெளியீடுகள்

வை. மு. கோ. நாவல்கள்

வைதேகி	ரூ. 4	8
கோபாலரத்னம்	1	4
வீர வஸந்தா	1	0
நளினசேகரன்	1	0
பக்ஷமாலிகா	0	12
அனாதைப் பெண்	1	12
வானக்குயில்	2	0
உளுத்த இதயம்	0	3
மகிழ்ச்சி உதயம்	1	4
மாலதி	1	0
வத்ஸகுமார்	1	0
படகோட்டி	1	2
ஆத்ம சக்தி	2	0
உணர்ச்சி வெள்ளம்	2	8
சந்தோஷமலர்	2	0
கருணாலயம்	2	0
புகழ்மாலை	1	12
தயாநிதி	2	4
சுடர் விளக்கு	0	12
கலாநிலையம்	1	12
ஞான தீபம்	2	4
வாத்ஸல்யம்	2	0
க்ருபாமந்திர்	1	4
மதுரகீதம்	2	0
பிரார்த்தனை	1	0
இதய ஒலி	1	12
மலர்ந்த இதழ்	2	8
அமுத மொழி (சாதா)	2	0
,, (கிளேஸ்)	2	8
பிரதிக்ஞை	1	0
ஆசைப் பிரவாகம்	2	0
வாழ்க்கைத் தோட்டம்	2	4
அபராதி	1	2
வெளுத்த வானம்	2	0
பிரதிபலன்	1	8
பவித்திரப் பதுமை	1	8
பெண் தர்மம்	1	8
உண்மைச் சித்திரம்	ரூ. 1	0
தெய்வீக ஒளி	2	0
சிலா சாஸனம்	1	12
புதுமைக் கோயில்	1	4
மனத் தாமரை (மலிவு)	1	0
தபால் விநோதம்	1	0
ஓவியப்பரிசு	1	8
இனிய முரசு	1	0
ஆண்டவனின் அருள்	1	0
இசைப்புயல்	1	8
அமரத்யாகி	2	0
காலக்கண்ணாடி	1	8
ஜெயபேரிகை	1	8
ஜீவநாடி	2	0
வீராங்கனை	1	12
கானகலா	0	8
தூய உள்ளம்	0	8
சௌபாக்கியவதி	0	8
பிரேமாச்ரமம்	0	12
நியாயமழை	0	12
அருணோதயம்	0	12
மனச்சாட்சி	0	12
பிரபஞ்சலீலை	0	8
வெற்றிப் பரிசு	0	8
ரோஜாமலர்	0	8
இந்திர மோஹனா	1	0
பாதாஞ்சலி	2	0
அமைதியின் அஸ்திவாரம்	1	12
நம்பிக்கைப் பாலம்	1	8
சாந்தியின் சிகரம்	4	0
கடமையின் எல்லை	1	12
குலதனம்	0	12
தைரிய லக்ஷ்மி	0	8
சுதந்திரப் பறவை	1	8
நிர்மல நீரோடை	3	0

மோகன் அன் கம்பெனி, புத்தக வியாபாரிகள்
43, லிங்கிச் செட்டி தெரு, சென்னை-1.

NADU ARCHIVES ... LIBRARY
No 122093